

VÅRT MÅL: Et fritt levende selvvirksomt samfunn
VÅR METODE: Selvkontroll og hensynsløs, men objektiv kritikk
VÅRT MIDDEL: Ny livsorientering bygget på Kristusimpulsen

MOTTO: Riv ned alle gjerder som skiller menneskene og hindrer dem fra å oppleve og erkjenne våre dype fellesinteresser innenfor vårt felles samfunn. Frem med helhetsfølelsen og totalitetsbevisstheten. Ned med partipolitikken og klassekampen. Frem med det frie levende selvvirksomme samfunn.

Overgrep på Fauske off. skole/Røvika skole

(Tidligere en statlig spesialskole for barn og unge med tilpasningsvansker (1965-1992) - nå barnevernsinstitusjon under navnet Røvika Ungdomssenter)

av Dag Ove Johansen
(spesialpedagog/forfatter/for
legger/redaktør av avisen
Samfunnsliv)

Den første tidligere eleven ved Fauske off. skole/Røvika skole i Fauske kommune, Nordland, fikk i desember 2008 erstatning og oppreisning for overgrep og feilplassering ved den statlige spesialskolen på 70-tallet. Erstatningssummen fra hjemkommunen var på kr. 500 000,-. I tillegg søker han nå også om statlig bilighetserstatning.

Denne eleven er en av mange tidligere barnevernsbarn som nå får oppreisning og erstatning for omsorgssvikt eller overgrep mens de var under offentlig omsorg. Men mange kommuner har ikke gjort noe med sitt klare ansvar for disse barnevernsbarna. De har ikke opprettet noen oppreisnings- eller erstatningsordning i det hele tatt eller de har lagt opp til en søknadsfrist som alt er gått ut eller som få av de det gjelder aner noe som helst om. Kommunene oppfø-

rer seg nærmest som en offentlig Pontius Pilatus og har vasket ansvaret bort med sterkere lut enn såpe.

I den omfattende dokumentasjonen (80 sider) som den tidligere nevnte eleven ved Fauske off. skole sendte som vedlegg til kommunale myndigheter i forbindelse med erstatnings-søksmålet, beskriver han i detalj hva som skjedde under hans opphold ved den statlige spesialskolen. Han oppfordrer derfor andre som er i samme situasjon som ham selv, til å underbygge sine påstander med nøyte beskrivelser av forholdene ved institusjonen man ble plassert på, slik han gjorde det.

I tillegg understreker han viktigheten av også å søke om statlig billighetserstatning. Dette er jo dessuten eneste utvei hvis ens egen kommune ikke har noen oppreisnings- eller erstatningsordning.

Prosjekt Oppreisning

For ytterligere råd og veiledning i forbindelse med oppreisning/søksmål, finnes det et nyttig redskap på internett kalt Prosjekt Oppreisning (PO) med nettadressen <http://www.propp.no>. Folkene bak dette nettstedet griper vir-

kelig tak i barnevernsbarns rettigheter. Nettstedet er oversiktlig oppbygget og gir råd og veiledning til både enkeltpersoner som ønsker oppreisning og kommuner som ønsker å gripe tak i overgrepssaker i eget område og gi egne klienter oppreisning.

Det heter derfor på nettstedet: *I tillegg til å hjelpe enkeltpersoner i gang på sin vei mot oppreisning og med veiledning i søknadsprosessen, så bidrar vi med kunnskap, veiledning og kompetanse til kommuner og fylkeskommuner som ønsker å gi oppreisning og en uforbeholden unnskyldning til mennesker som har vært utsatt for uverdige forhold mens de var under offentlig omsorg.*

Vi ønsker også å bidra med erfaringsdeling inn i ulike fagmiljøer for å styrke dagens barnevern og offentlige omsorg.

På disse nettsidene vil du til enhver tid finne oppdatert informasjon om arbeidet vårt og hva som skjer i de forskjellige kommunene rundt om i landet.

• Under "ALT OM OPPREISNING" vil du finne opplysninger om de forskjellige oppreisnings- og erstatningsordningene og lenker til søknadsskjemaer. Her finner du også forskjellige granskingsrapporter fra inn- og utland.

• Under "ALT OM OPPREISNING/Brev til Ordfører" finner du et skriv du kan sende til din ordfører dersom kommunen din ennå ikke har vedtatt en god Oppreisningsordning.

• Her i Norge fikk vi i 1954 en av verdens aller første barnevernslover. Trykk på lenkene til venstre og du kan lese både loven og forskriftene som fulgte.

• Under "Aktuelt" finner du siste nytt.

Hvilke kommuner har oppreisningsordning?

Nå har det seg slik at ikke alle kommuner i Norge har opprettet en oppreisningsordning for tidligere barnevernsbarn. Følgende liste finner man på nettstedet til PO:

- Arendal
- Audnedal
- Asker
- Bergen *
- Birkenes
- Bygland
- Bykle
- Bærum
- Drammen*
- Egersund *
- Evje
- Farsund
- Finnøy *
- Flekkefjord
- Frosta *
- Frøya
- Gjerstad
- Gjesdal *
- Iveland
- Hamar
- Haugesund *
- Hitra *
- Hjelmeland *
- Hægebostad
- Hå *
- Karmøy *
- Klepp *
- Kristiansand
- Kristiansund *
- Kvinesdal *
- Lier
- Lillesand
- Lindesnes
- Lyngdal
- Malvik *
- Mandal
- Marnadal
- Odda
- Oslo *
- Randaberg *
- Rennesøy *
- Rissa *
- Risør

- Røros *
- Sandnes *
- Sauda *
- Sirdal
- Skaun *
- Skien
- Stavanger *
- Sogndalen
- Sokndal *
- Sola *
- Strand *
- Suldal *
- Sveio
- Søgne
- Time *
- Trondheim *
- Tvedestrand
- Ullensaker
- Valle
- Vegårshei
- Vennesla
- Åmli
- Åseral

* Disse kommunene har hatt en oppreisnings- eller erstatningsordning hvor søknadsfristen har gått ut.

PO skriver på sitt nettsted at dersom man er et tidligere barnehjemsbarn og ikke finner egen kommune på listen, kan man påvirke politikerne i riktig retning ved å sende brevet man finner i menyen til venstre under ALT OM OPPREISNING/Brevet du kan sende til Ordfører og Rådmann.

PO oppfordrer selvsagt alle til å kontakte dem direkte. Dersom man er politiker og vet at egen kommune ikke står på listen, men ønsker at kommunen og eget fylke nå skal kunne gi oppreisning til dem av de tidligere barnehjemsbarna som led stor overlast mens kommunen hadde ansvaret for dem, er man også velkommen til å kontakte

Samfunnsliv

Sosialpsykologisk avis
grunnlagt 1931

Organ for folkebevegelsen
for ny livsorientering
(Tidligere Samfundspartiet)

Bertram Dybwad Brochmann
grunnlegger

Dag Ove Johansen
8200 Fauske
Mobil: 938 50 411 – dagoj@online.no
ansvarlig redaktør

Astrid Strømme
Indre Sædal 16, 5098 Bergen
Tlf. 555 90 982
Redaktør

Anders Ryste
disponent og hjelperedaktør
6150 Ørsta

Støttespillere
Svein Otto Hauffen
Armand E. Nyhus
Even Lorch-Falch

Ved innbetalinger benyttes
NB! Postgironr.: 0532.08.40645

ISSN 1890-8667

Internett: www.samfunnsliv.no

SOMMERSTEVNE PÅ ÅRVOLL GÅRD I OSLO

Grønt sommerstevne i Oslo 21.-24. juli 2009

Adresse: Årvoll gård, Årvollveien 35, 0590 Oslo (som i 1999)
avkjøring fra Trondheimsveien til Årvollveien i Bjerke (Travbane)-krysset
Informasjon/kontakt: Svein Lanser, Ravnkollbakken 2, 0971 Oslo,

Tlf./sms: 922 923 02, Email: lansers@live.no.

15. juli er frist for tillegg/ endringer i programmet, samt påmelding for tilreisende utenfor Oslo. Svært begrenset innkvarteringsmulighet (liggeunderlag og sovepose må medbringes).

Dugnad - eventuelt bidrag kr. 150,- pr. dag, inklusiv improvisert catering (kaffe/te/lettmat). Andre økonomiske bidrag mottas kontant eller ved innbetaling til bankgiro: 7069.13.75941.

Arrangører: Nyorienteringsbevegelsen i Norge og MDG v/Svein Lanser (www.lanser.no).

Dagsprogram (kveldsprogram foreløpig åpent):

21/7

- kl. 11.00: Registrering/betaling av stevnekontingent kr. 150,-
- kl. 12.00: Velkommen ved Cathrine Riis Lillegaard, gårdsbestyrer på Årvoll gård (ÅG) og Svein Lanser, som begge vil lære deltakerne enkel bruk av video-kamera
- kl. 14.00: Internasjonal gruppeanalytiker Per Kristian Stormyhr: "Moderne måter å lede og samarbeide på"
- kl. 16.00: Hanna Marcussen, MDG: "Facebook, Youtube og Twitter" (bruk avinternett for å kapre velgere til Miljøpartiet De Grønne foran Stortingsvalget)
- kl. 18.00: Frode Sørtp, åTV videogruppe: Redigering av dagens videoopptak

22/7

- kl. 12.00: Arne Thodok Eriksen, MDG: Grønn politisk økonomisk analyse
- kl. 14.00: Ole Wiig, sosialøkonom: Fattigdomskrisen krever en ny verdensøkonomi
- kl. 16.00: Forsker Leif-Runar Forsth, IPO: Fremtidens demokrati
- kl. 18.00: Frode Sørtp, åTV videogruppe: Redigering av dagens videoopptak

23/7

- kl. 11.00: Registrering/betaling av stevnekontingent kr. 150,-
- kl. 12.00: Tone Groven Holmboe: Eventyrene og kunstens plass i samfunnet
- kl. 14.00: Bente Brunvoll, terapeut: Bevissthetens evolusjon - Maya-kalenderen
- kl. 16.00: Elin Sverdrup Thygesson, Fattighuset: En billedreise til indianernes Peru
- kl. 18.00: Frode Sørtp, åTV videogruppe: Redigering av dagens videoopptak

24/7

- kl. 11.00: Bodil Nordvik, IPO: Visualisering av positive tanker og følelser
- kl. 12.00: Åpent arrangement/tur? - Avslutning senest kl. 15.00.

LEDER -

Du arme, syndige menneske ...

Samfunnslivs førstesideoppslag denne gangen er nyheten om at den første tidligere eleven ved en statlig spesialskole for gutter med tilpasningsvansker, fikk 500 000 kroner i erstatning og oppreisning fra sin hjemkommune som hadde ansvaret for å sende ham søfra til det kalde nord og Fauske off.skole. I tillegg søker han også den statlige billighetserstatningen for barn og unge som har blitt utsatt for overgrep og/eller misbruk ved statlige institusjoner. Det er viktig å sette fokus på det som skjedde på de statlige og private institusjonene der barn ble plassert ut fra det grunnsynet at de hadde atferdsvansker eller tilpasningsvansker. Det ble aldri satt spørsmålsteget ved hvorfor disse barna slet med slike problemer – hva dette var et symptom på.

Som ung lærer startet jeg min karriere ved Fauske off.skole og slet lenge med sterke følelser i forhold til det faktum at det var snakk om 8-10 år gamle gutter som ble sendt langt hjemmefra og havnet på en slik internatskole. Etter hvert arbeidet jeg meg ut av dette og ble konstruktiv i forhold til dem slik at jeg var i stand til å styrke dem og hjelpe dem gjennom skoletiden. Jeg startet en skoleavis, Røvikposten, der alle fikk være med som redaktører og journalister etter tur, noe som skapte både gode tegninger og artikler, stiler og vitser fra guttenes side. Mange av de tidligere elevene snakker fremdeles om denne avisen de fikk være med på å lage – noe som betydde mye for dem og ga dem både selvtillit og mestringsopplevelser. Det er dette jeg vil kalle selvbyggebygging i motsetning til selvbyggebygging som mange innenfor skoleverk og institusjonsliv i virkeligheten foretar seg med vår oppvoksende slekt. Dette har skjedd i generasjoner og kan vel kalles på bibelsk vis for arvesynen som bryter oss ned.

Apropos Bibelen. "Vi arme, syndige mennesker" er budskapet fra presteskabet som mener de har hevd og enerett på Bibel-tolkningene. Når det hevdes at et nyfødt barn er født med synd, da må alle rettenkende mennesker steile og spørre seg selv om presteskabet og kirken er fullstendig på villspor. Dåpen må til for at spedbarnet blir renset for synd i Jesus Kristus, heter det fra disse såkalte "kristne".

Det er her selvbyggebyggingen starter. Med Bibelen i hånd og et salig smil om munnen. Menneskebarna blir helt fra starten av ansett for å være syndige, de samme menneskesønner og menneskedøtre som Kristus befalte "La de små barn komme til meg, for Guds rike tilhører dem."

Det er dette villfarne menneskesynet Bertram D. Brochmann kjempet i mot gjennom hele sitt liv og forfatterskap. Det er dette Raymond Sverre Larsen i sin anmeldelse av den engelske utgaven av "Kunsten å lese Bibelen" i dette nummer av Samfunnsliv har funnet ut er den sanne Jesu lære, stikk i strid med det kirken og de skriftlærde har påstått gjennom 2000 år.

Slik fortsetter kirkens folk med blodofringen og korsfestelsen av sannheten om mennesket – men de skal ikke få holde på til evig tid.

Det er på tide å tenke nytt – nyorientere seg og finne tilbake til veien, sannheten og livet.

DOJ

AS

Redaktører 2009

FEBRUAR:
APRIL:

DOJ
AS

JUNI:
AUGUST:
OKTOBER:
DESEMBER:

DOJ
AS
DOJ
AS

Bertram D. Brochmann har ordet:

Herr journalist – herr redaktør: Er De interessert i nyhetsstoff?

Kan De tenke Dem muligheten av at den politiske anløpende stat i dag kan avløses av en meget enklere "styreform"? Har De interesse av å være med i arbeidet for å løse tidens tyngste problemer, årsakene til de mange fredsforstyrrende interessekonflikter.

De har selvsagt lov til å være skeptiker, enhver som ser seg aldri så litt omkring i våre dagers verden, må nødvendigvis bli skeptiker. Bare helt sovende eller åndelige døde kan slå seg til ro og finne seg til rette i våre dagers verden.

HERR STATSMANN – HERR POLITIKER – HERR SOSIALDEMOKRAT – HERR KAPITALIST.

Hvis De av og til i stille stunder heller til den anskuelse at "verden" vil bedras og at hele det politiske liv i virkeligheten er en ufrivillig svindel eller tøylesløs lek med massenes fantasi og ukontrollerte affekter, og at det er andre veier å gå. For kunnskap er makt. Verden kommer ikke videre uten nytt lys - og nye veier. Alle fremskritt i verden skyldes åndelig pionerarbeide, aldri organisert vold.

HERR VITENSKAPSMANN.

Hva mener De om spørsmålet nyorientering eller selvutsløttelse? Kan det tenkes at det foreligger feil og misforståelser i det nåværende syn på individet og det levende folkesamfunn? Vil De være med på å drøfte de kollektive livsproblemer ut fra helt nye forutsetninger? Hva kan årsaken være til at den tekniske, fysiske, og kjemiske vitenskap stadig bringer seier "hjem", mens alle fortidens og nåtidens forsøk på å skape gode samfunnsforhold alltid mislykkes og skaper skuffelser og nederlag istedenfor seier?

Kan det tenkes at det foreligger visse feilslutninger angående den menneskelige naturs egenart, og at både teologien og naturvitenskapen trenger et kritisk ettersyn?

Vi peker på et helt nytt sosialt livsbilde

hvor individet kommer på sin riktige plass i samfunnsorganismen og hvor selve samfunnet som en erkjennbar eksistensform kommer inn i sin naturlige sammenheng med all annen universal livssammenheng og livsorden.

HERR INGENIØR – HERR REALIST – HERR ARKITEKT – HERR BYGGMESTER.

Tar vi feil når vi antar at De sikkert ofte har undret Dem over at det ikke har latt seg gjøre å "bygge" samfunnet" like solid som man bygger i stein og betong og jern? Men har De tenkt over at forskjellen her er den at dere som byggmestere nøye kjenner og beregner det materiale som dere bygger med, mens alle de som gir seg ut for å bygge samfunnet, slett ikke kjenner og forstår det materiale som de skal "bygge" med, og at dette kanskje er årsaken til at de forregner seg?

Det ville sikkert gå Dem like dårlig om De hadde like lite kjennskap til Deres materiale, som statsmenn har til samfunnsmateriale? Bygningsmennene i samfunnene forkaster hittil bestandig "hovedhjørnesteinen" i det Levende Samfunns byggverk. Vi håper derfor at Dersom den realist De er, vil være med på å undersøke årsakene til alle kultursamfunn, i årtusener og inntil vår tid er falt sammen.

I vår tids arbeidsliv følger man det prinsipp å la alt arbeide av mer komplisert natur utføres av fagfolk, folk med spesialkunnskaper på vedkommende arbeidsområde.

Imidlertid, når det gjelder det ansvarsfulleste av alle verv i vårt samfunn, det å stå i spissen for selve samfunnets styre, da forlanges der ikke noen faglig innsikt hos dem som har ansvaret og avgjørelsen.

Som den realist De er har De sikkert undret Dem over dette?

HERR SJØMANN – HERR SKIPPER – HERR LOS – HERR STYRMANN – HERR MASKINIST.

Kjenner De et eneste tilfelle av skipsforlis som kan sies å skyldes ernæringen

ombord? Eller har De noensinne opplevd at De i tåken eller i styggvær har kunnet klare Dem ut av vanskelighetene ved hjelp av teologi, ritualer, religiøse besvergelses eller ved såkalt "folkeavstemning" ombord. Har det noensinne hendt at man til sjøs har kunnet hjelpe seg med irrasjonelle metoder, eller mener man at kun de mest mulig rasjonelle metoder fører fram?

Har det noensinne lyktes å overtale strøm, storm eller naturfenomener ved diplomati eller parlamentarisme, diktatur eller ved folkeavstemning om bord? Disse og lignende alvorsspørsmål gjelder det å bringe klarhet over. Vi mener at alle folkeforlis skyldes sansebedrag og sinnsmisvisninger hos dem som "styrer" og som velger styre.

HERR SOSIALØKONOM

Er De oppmerksom på at objektiv nasjonaløkonomi er en viktig del av den universale realøkonomi? Men den universale økonomi blir ofte forvekslet med den internasjonale fiktivøkonomi? Å holde samfunnsøkonomien utenfor universaløkonomien kan aldri betale seg i lengden. Vår nåværende fiktivøkonomi er roten til all verdens interessekonflikter og all unødvendig problematikk.

HERR TEOLOG – HERR PASTOR – HERR BISKOP

Er det mulig eller tenkelig at kirkesamfunnene inntil vår tid har oversett den viktige siden av Kristi lære som angår det menneskelige felleskap, og at kirken i en infantil overgangstid har redusert sann kristendom til et privatanliggende? Har De som prest tapt troen på lys og oppklaring, fordi De mener eller tenker at kirken allerede er allvitende og således ikke har behov for å lære noe nytt? Er det kun "livet etter døden" som interesser Dem - eller har De også interesse for samfunnslivet "her på jorden"?

TIL KVINNEN.

Ble det en illusjon dette at verden skulle bli bedre med kvinnestemmerett? Vi tror ikke at løsningen på verdens omfattende problematikk har noe med kjønn, rase el-

ler klasse å gjøre.

Kvinnen er like svak for sansebedrag, synkverving, og ukontrollert fantasi og følelse som mannen. Det er ikke en gang spørsmål om makt å gjøre verden frisk. Hvis De som kvinne er mer intuitivt begavet enn de fleste menn og ser mer altruentrisk enn egosentrisk på tilværelsen, så venter vi å høre fra Dem.

TIL MENIGMANN - TIL DEN FRIE SELVTENKER.

Som menigmann klager du kanskje ofte og med rette, over at sunn kritikk og fornuft blir sabotert og tiet ned. Her forsøker vi å gjøre det motsatte, vi peker på en ny vei og skape en ærlig og objektiv utforskning av de årsaksforhold som den autoriserte verden helst overser.

Hva skal til og hvem er det som bestemmer om vi skal få et alternativt samfunn til avløsning for det rudimentale samfunnsystem vi har i dag? Venter DU på noen utenfra, kanskje venter DU på den "store mann" som skal ordne opp?

Det er bare deg selv, og bare DU, som kan skape det nye levende samfunn. Det er vi selv som skaper de tilstander som vi lever i. Det er din mentale innstilling til livet, som bestemmer når vi skal nå fram til det frie levende samfunn.

Bertram D. Brochmann

Historien forteller:

Europas selvantendelse: Og når vil vi se årsaken - - -

Denne artikkel finner vi i et "Samfundsliv" fra fredag 14. april i 1939- da Europas skjebnetime nærmer seg! Dette ser alle- men nesten alle synes å ha tapt troen på oppklaring av krigsårsakene, fordi at presteskap og vitenskap har bortforklart sannhetens allmektige evne til å frelse hele verden. Ingen vil krig, ikke engang

Hitler og Musolini vil krig. Men alle må ha krigen for at ikke verden skal gå økonomisk konkurs.

Verdensfreden vilde bety enorme prisfall. Derfor virker det nuværende økonomiske system som selvantendelse.

Hele verden begår en feilregning på det økonomiske

livsområde--Man forveksler oppdiktete (tenkte) fiktive, imaginære og nominelle inntekter og verdier med de reale Og virkelige

Det er ganske lett å påvise feilen, da må vi orientere oss på nytt. Da kan den Europeiske selvantendelse innenfor det økonomiske og sosiale liv oppklares og avsløres

Verdesfred under de nåværende økonomiske premisser vilde bety det samme som verdensbankerot. Alt som krig og terror fører med seg er en betingelse for at illusjonene på det økonomiske område kan opprettholdes. Så forrykket er verden av idag fra objektiv tenkning.

Eller tror den empiriske vitenskap mere på flyvemaskiner, generaler, giftgass og bomber, enn på sann, objektiv livsorientering.

Eller kjenner våre prester til at bibelen, som inneholder Guds, beretter om en hellig determinisme (årsaks-

bestemt), en hellig, guddommelig verdens orden

Og at jødernes historie er forbilde på alle folks historie Som en evig advarsel til alle folk om ikke å gi seg ut på de økonomisk og sosialt-hedenske folke eventyr hvor vi er forført og innfanget.

Dette er et konsentrat fra en artikkel "Samfundsliv" fra 1939. Altså like før 2. verdenskrig startet, og ca 8 år etter den værste finanskrisen i -30 årene. Så kom 2. verdenskrigen, og dermed så ble det økonomiske systemet reddet. Det store spørsmålet er om ikke president Obama er i samme situasjon som president Roosevelt var dengang. Vi har idag en kjempefinanskrise, verden er rustet til tennene. Men den negang har vi 9 nasjoner som har atomvåpen.

Og hva kan vi gjøre med det?

John Langvad.

Totalitetsøkonomien

Av G.E.Bonde
(forts. fra nr. 2)

IV.

Grunnårsaken til tidens økonomiske kaos.

11. Hva er penger?

Penger er «fungible midler», som fungerer på vegne av realverdier.

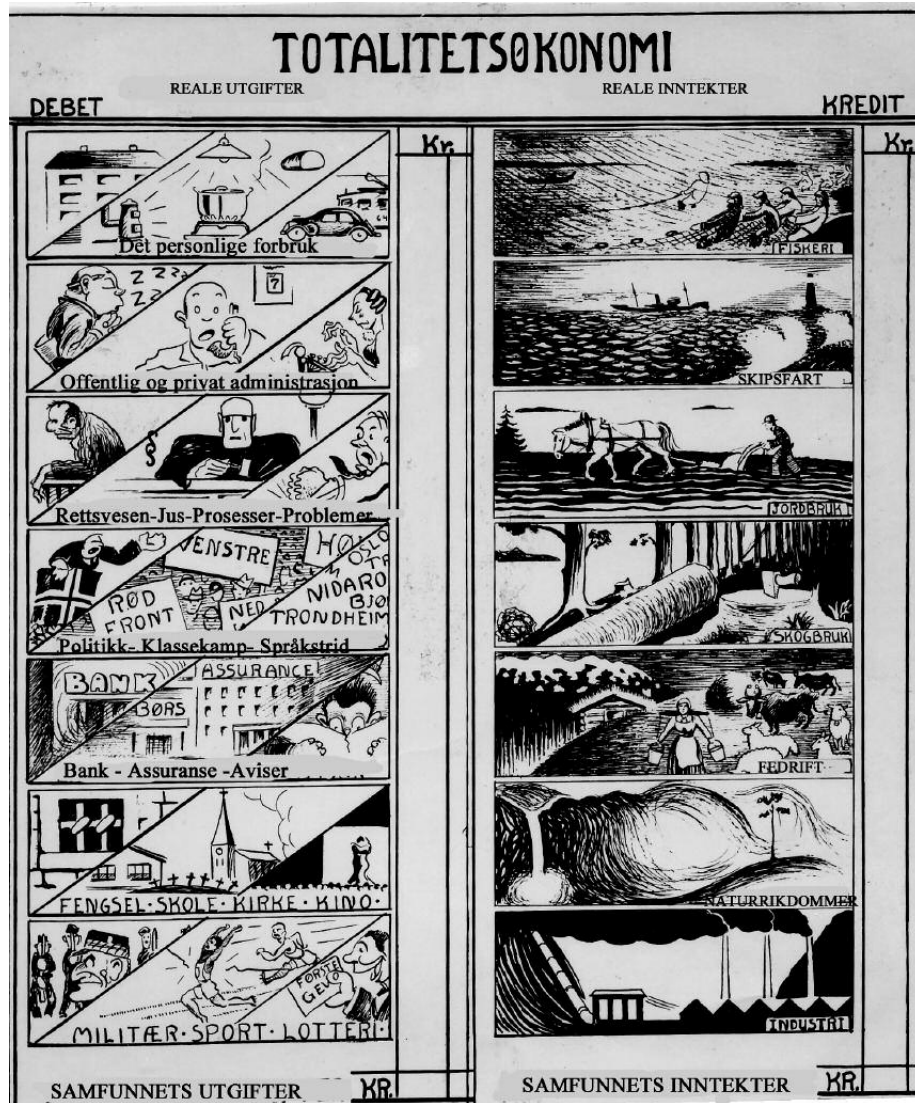
I den gamle tids naturalhusholdning, hvor enhver var seg selv nok, der hadde man intet behov for penger. Man frembrakte selv eller skaffet selv til veie alle livsfornødenheter for seg og sine. Men etter hvert som den enkelte ble avhengig av naboens produksjonsytelser, ble det behov for verdimåler og byttemiddel. Opprinnelig var 1 stk. storfe verdimåleren. Men dette var jo et tungvint byttemiddel. Derfor fikk man isteden et metallstykke som fungerte på vegne av vedkommende storfe. Det sto 1 stk. storfe, en realverdi bakom hver penge.

Oppfinnelsen av penger muliggjorde en stadig økende arbeidsdeling mellom menneskene. Og vi kom etter hvert over i en differensiering og i det vidunderlige samvirke som heter pengehusholdningen. Pengene fungerte hele tiden stort sett på vegne av skapte realverdier og arbeidsytelser. Det var realverdi bakom pengene.

Det hendte at man lånte ut sitt storfe eller sitt trekkdyr til andre som til gjengjeld for dyrenes arbeidsytelse og avdrått gav dyrene mat og husly. Eiermannen fikk som takk for lånet den kalv eller det fjell som det utlånte dyr nedkom med i utlåntiden. Eiermannen fikk rente av sitt utlån. Men det var naturlig rente, vi kan kalle det virkelig, effektiv rente, realrente.

Her lå imidlertid en av pengehusholdningens største risikoer. Det var fristende for menneskene å låne bort pengestykker som noe selvstendig noe og forlange renter for lånet i form av andre pengestykker, uten å erindre eller tenke på at penger ikke er levende og selv bare er skinnverdier, fordi de ikke selv kan produsere noe. Moses så hvilket misbruk dette kunne føre til. Han forbød derfor jødene å ta renter av hverandre for pengeutlån. (Man fikk bare lov til å ta renter av utlendinger fordi disse selv tok pengereinter av jødefolket). Han forutså også risikoen ved en kapitalopphopning i form av rente og rentes rente og tilsvarende gjeld, og bestemte derfor et jubelårssystem: hvert 50de år skulle alle verdier være avbetalt, avskrevet og nedamortifisert.

På Mose tid var forholdene i seg selv enkle. Men Moses var genial og klartseende nok til å forutse hvilke veldige misforståelser og skjebnesvangre feiltagelser menneskene kunne komme bort i nettopp som følge av pengehusholdningens risiko. Menneskene hadde stått seg på å følge Mose anvisninger. Men det gjorde de ikke. Det varte ikke lenge

før jødene selv glemte både jubelårssystemet og renteforbudet. Og jødene ble tilmed eksperter i å anvende pengene som selvstendige verdier, selvstendige varer, som det kunne handles og spekuleres med. Pengene ble selv levende og livgivende vesener som hadde både makt og evne til å beherske menneskene selv. Menneskenes fantasi lot seg lett og villig lede vill, og de danset om gullkalven, slik som jødene gjorde og har gjort og har fått andre til å gjøre til denne dag! Jødene har vært hele menneskehetens læremestre!

12. Pengene har makt!

Og vi opplever i dag den «relative virkelighet» at «pengene regjerer verden». Vi har først fått noe som heter diskontovirksomhet. Tingen het opprinnelig åger-virksomhet: Pengene ble utlånt mot en vilkårlig fastsatt, som regel høy rente — uten hensyn til om pengene fungerte på vegne av reale verdier og om den vilkårlig fastsatte rente svarte til den virkelige, effektive real-rente bakom! Nye penger ble fremstillet uten realverdi som bakgrunn. — Og disse virksomheter som jødene er verdensmestre i, gikk etter hvert over i det som nå med et fint navn kalles diskontopolitikk. Nå er pengene blitt helt suverene, livgivende og rentebærende, og renten kan fastsettes politisk og vilkårlig. Pengene er etterhånden blitt det «nødvendige» grunnlag for de politiske statsinstitusjoners «økonomi» og «budsjettisme», og diskontopolitikken er blitt et sosialt torturmiddel i statsinstitusjonens hender. Dette forhold er etter hvert utnyttet av de samvittighetsløse statsmenn og pengejøder hele verden over, slik at det nå ikke ågres med enkeltindivider, men med hele folkeslag og na-

sjoner som tyranniseres av pengemennene — med statsinstitusjonene som beredvillige mellommenn, — uten at folket reagerer! Fordi de ikke tenker! Folket narrer seg selv, et selvbedrag som er bunnløst i tiden. Og de lar seg bedra av pengetyrannene og finner seg i å være renteslaver fordi menneskene av natur er offerglade vesener.

Vi ser her hjemme og ute på annen måte til daglig, hvordan pengene virkelig har makt og regjerer verden. Nåde det medmenneske som er debitor og har lånt penger, men ikke kan svare sine forpliktelser! Nåde den «kausjonist» som har gått god for en bror, som ulykken har rammet i pengeveien! Vi ser de beklagelsesverdige spor i alle tidens millioner av utpantninger og tvangsauksjoner — og i den skjenselsfulle lov som pengene, nei, menneskene selv gjennom sine «myndigheter», har gitt for «lovmedholdig» å kunne legge sine medmennesker i lenker, når mammon og pengemakten befaler. Den i Norge faktisk eksisterende lov heter tvangsfullbyrdsloven. Det er virkelig en virkelighet at «pengene har makt». Men det er en relativ virkelighet.

Og pengene viser sin makt på alle områder. Statsinstitusjonene i verden i dag er således helt avhengig av penger, alt er blitt en jakt etter penger. Pengene er blitt det primære, vi har altså fått mammondyrkelsen i verden i en potensert grad som aldri før. — Det er skinnverdiene som det i dag spørres etter over alt. Det er flest mulig penger alle i det nåværende samfunnssystem vil ha og må ha, — ingen spør etter realverdiene som skulle ligge, men nå bare delvis ligger bak skinnverdiene, pengene. Alle anser pengene for å være suverene i seg selv til tross for at de bare er dødt metall eller papir, som

vi overfører våre egne dynamiske sjelekrefter til.

13. En primær årsak til kaos.

Og fordi dette er tingenes tilstand, så er det endog blitt et fiendtlig forhold, et motsetningsforhold mellom pengene og realverdiene — varene og produktene! Mange varer kan bety få penger!

Dette henger sammen med den omvendte proporsjonalitet mellom varemengde, prisene og pengene, den merkantilistiske lov som ganske riktig sier at prisene må falle når der blir overflod på varer. — Men derved er vi kommet opp i den situasjon at mange varer og overflod av livsfornødenheter av statsmenn og pengejøder betraktes som menneskehetens forbannelse! Og derfor ser vi det vanvittige skuespill i verden i dag som ble nevnt i avsnitt 1: Menneskene som målbevisst ødelegger realverdier, levnetsmidlene, fordi de vil ha flere av skinnverdiene!

Men har menneskene kunnet spise og fordøye penger?

Her ser vi altså årsakssammenhengen i at jakten etter skinnverdiene blir skjebnesvanger for menneskene i vareoverflodens tid! Motsetningen mellom den tenkte, «fiktive, relative virkelighet», mange «penger», og den «reale, objektive virkelighet», mange «varer», ble for stor. Og så gikk man til det skritt å ødelegge varene som menneskene skulle leve av til fordel for pengene!

Her vi ved grunnårsaken til det økonomiske kaos i verden i dag. Vi så at den naturlige og selvfølgelig konsekvens av alle tekniske og vitenskapelige oppfinnelser og nye forbedrede produksjonsmetoder var menneskenes materielle frigjøring: menneskenes forsyning med rikelige livsfornødenheter til nullpris (eller lavest mulige priser ned mot nullpris). Vi så på den annen side at det samfunnssystem vi i dag lever under frembringer det stikk motsatte resultat: menneskenes livsfornødenheter må betales med den høyest mulige pris.

Menneskene vil altså ikke akseptere resultatet av alt det menneskelige åndens og håndens arbeide og alle de vitenskapelige og tekniske fremskritt på produksjonslivets område, som bare kan være fallende priser, fordi det stadig blir lettere for menneskene å fremstille dem, og i stadig større mengder! Tvert i mot legger hele verden sitt hode i bløt for med alle kunstige midler, knep og kunststykker å få nøytralisere den tekniske utvikling og oppnå stigende priser, som gjør det dyrere istedenfor billigere å leve og hindrer menneskene fra å få full del i overfloden. Spørsmålet blir da: Finnes det noe økonomisk system og noe samfunnssystem som aksepterer de fallende priser og som vil få den materielle frigjøring som sluttresultat?

Vi skal i det følgende avsnitt sammenstille generelle punkter av totalitetsøkonomien, som logisk og naturnødvendig må føre

frem til dette ønskede resultat.
(forts. i nr. 4)

Homofili – ingen gåte

Signaturen Øystein Aalstad stiller forleden et relevant spørsmål i Avisa Nordland. Finnes det homoseksuelle mennesker? Pga. avisens noe rigide ”rammebetingelser” hindres man i å gi en nærmere redegjørelse for dette aktuelle problemet, hvorfor jeg nøyer meg med en kortversjon av temaet.

Homofili er kjent fra de tidligste tider, men oldtidens greske utgave var nok mindre ”homofil” enn somme later til å tro. Modne menn av den høyere klasse tok seg unge elskere for en periode, hvorefter de giftet seg med kvinner og levde som normale ektemenn og fedre. Pederasti var et av antikkens mange kulturfenomener; en slags avansert hobby...

Når identitetskriser oppstår hos ubefestede, unge mennesjeler, skyldes det ikke utelukkende det kristne (jødiske og islamske) samfunnets negative reaksjoner

på homofil atferd, men simpelthen den homofiles egne kaotiske psyke. Som kjent har homofile menn en høyere selvmordsrate enn heterofile.

Når komodo-varanens hunn (en øgleart) ikke finner en passende hann å kopulere med, befrukter hun seg selv (uten at avkommet blir en egen art av den grunn). Og østers (o.a. skalldyr) kan være enten særkjønnede eller hermafroditter. Derimot er menneskelig «jomfrufødsel» aldri blitt dokumentert; de fem aktuelle tilfelle i Bibelen, sorterer således innenfor mytologiens ramme.

Finnes det en «homoseksuell» hjerne? I 1991 publiserte tidsskriftet Science en studie som viste at hjernene til en gruppe homofile menn som hadde dødd av aids, var strukturelt different fra hjernene til heterofile menn. Kjernen i hypothalamus (nervesenter som bl.a. utløser mannstypisk seksuell atferd), var atskillig mindre hos

de homofile, og lignet på den som kvinner normalt har.

Man vet også at Corpus callosum (hjernebjelken), derimot, er større hos homofile menn. Videre: Molekylærbiologien har påvist at et konkret gen - videreført av moren - kan influere sønners seksuelle orientering.

Summa summarum finnes det pr. i dag gode beviser for at homofili primært er forankret i biologi. Sexlivet er generelt fundert på biokjemi, og homofilien behøver ikke lenger være noen gåte. At de fleste religioner allikevel betrakter homofili som ”synd”, og derfor ikke aksepterer den, er en annen side ved saken (den kan vi se på ved et senere høve; likeså lesbisitet (kvinnelig homofili).

Arnfinn Wiksaas

SOMMARVISE

- 1 Det e sommer over bakkan hjemme - ei humle kysse` smörblomst på kinn. Og edderkoppen söv og danse` i sitt nett av fine spinn.
- 2 Det e sol over bakkan hjemme - med fuglekvisper i li. En sang som også e tale - og de har så mye å si.
- 3 Det e regn over bakkan hjemme - en gråt mot jorda fra sky. Men plantan de smile` mot himmel og takke` for liv på ny.
- 4 Det e vind over bakkan hjemme - en bris spille` sin melodi. Etter ro vil den atter tebake - kan`kke kvile om andre har fri.
- 5 Det e dag over bakkan hjemme - sommerfuglan flyr lett av sted. De har klær i mange farga som de seinere kvitte` sæ med.
- 6 Det e kveld over bakkan hjemme - og mauren går mot tua i sør. En lang arbeidsdag e over - han treng ro når sola blör.
- 7 Det e natt over bakkan hjemme - en bekk klukke` mildt paa sin vei. Ei reise fra fjell mot havet - med tona som ingen blir lei.
- 8 Vi må ta vare på alt som leve` og ikke kvel` elvan i rör. Men kun de klokeste som bor her på jorda - mangle` vett te å forstå ka de gjør!

Asklepios hospital, St. Georg, Hamburg

1/6-09

Ingar Jakobsen

Kun 400 av de 1000 abonnenter (skoler og biblioteker får avisen gratis) trengs for å gjøre Samfunnsliv selvgående. Så hvor blir dere av, betalende abonnenter Støtt Samfunnsliv i denne avisdødens tid!

Hvem har skylden?

Få går fri når skylden for finanskrisen skal fordeles, mener professor Torger Reve. Han synes det er rart ikke flere så hva som måtte komme.

OVERSTÅENDE var innledningen, og han fulgte opp med følgende i avisen ”Vårt Land”, allerede 20.11.08: Både forbrukere, næringslivsledere, banker og politikere synes vekst er fint. Alle deltok, og alle må ta sin del av skylden.

KLAR TALE, og i dag kan alle skyldes på hverandre. Men er det noen trøst? Neppe – og han presiserte at samfunnet er kommet i en felle man må komme ut av. Krisen gir høy arbeidsløshet. Noen får derfor regningen på verst tenkelige måte – skrev professoren.

HVEM som har satt opp fellen – har vel etter hvert kommet frem – om ikke annet via ”jungeltelegrafene”. (Tankevekkende i et land med såkalt ”pressefrihet”).

TIDEN bør vel nå være overmoden for å gjøre forskjell på byttemiddelet penger - og varer. Eller om man vil - fiktivverdier og realverdier. For vi lever som kjent IKKE av penger – men nettopp av vår vareproduksjon - og dessuten ytelse av tjenester for hverandre. Det er en sannhet av vesentlig betydning!

HELGE SIMONNES – redaktør i nevnte avis – minnet i sin lederartikkel ved årsskiftet om valgåret, som vi nå er inne i – med følgende: Vi skal velge hvem som skal representere oss på Stortinget – og dermed også hvem som skal regjere landet. Vi vil gi ny tillit til de som har ledet oss gjennom fire år, eller vil vi ha forandring? Og hvem skal i så fall få sjansen?

SPØRSMÅLET ble satt i fokus på seneste møte i ”Hjemmesitter-partiet”. Og som mangeårig formann/sekretær.... ble følgende konklusjon kort og grei: Det er dypt beklagelig at ingen av de partier som stiller til valg fremlegger et fornuftig, demokratisk alternativ i den situasjon vi alle er havnet. Inntil et slikt alternativ fremvises – forblir jeg hjemmesitter.

KRISEPAKKER med milliarder av kroner er riktig nok pøst ut. Men, hva hjelper det? Selve problemet – det fascistiske systemet – er jo det samme.

Thorbjørn Andersen.
Halden.

Sjelens spektrum

To geniale sjeleforskeres dybdesyn - i aktuelt perspektiv

av Svein Otto Hauffen

Blant det som styrker tilliten til holdbarheten av BDBs livssyn, er at han beholdt den sunne mentale balanse - mellom det spirituelle og materielle. Mellom idealisme og realisme; og mellom gnostisisme og agnostisisme.

Hva B. Dybwad Brochmann var for Norge - det var Martinus for Danmark; - en genial sjeleforsker. Parallelt med Johannes Hohlenberg - utvilsomt den betydeligste etter Søren Kierkegaard. Følgende - en kort parallelførende innføring eller orientering om gjensidig bekreftende dybdepsykologiske oppdagelser og påvisninger hos BDB og Martinus. Nærmere beskrevet i deres følgende korte men vesentlige bidrag. For den som tar seg tid til langsom (og helst gjentatt) lesning i besindig

ettertanke, åpnes derved synsmuligheter til objektiv sjelsorientering og selvorierende innsikt. Innsikt som man ellers høyden kan drømme om. Men neppe våkne til..

De glemtede sjanser og muligheter.

Den som kjenner BDBs bøker vet at neppe noen annen sjeleforsker har et så klart syn for menneskets høyere oppvåkningssjanser og store utviklingsmuligheter. - Dette ble utbalansert i usnobbet realisme idet han ikke omtalte mennesker som "åndesvesener" - men nøkternt konstaterte: "Mennesket er et sjelig driftsvesen og psykisk sansevesen". Tor Johnson skrev noen av de sterkeste og mest avslørende strofer i norsk lyrikk. De er også i samsvarende med den "naturvitenskapelige" side av menneskebildet: "Vi går og døl vår dyresjel bak Gud i desse gredom. Og sidan slær vi brør i hel med Bibelen i hendom".

Vitenskapelige bekreftelser

Nevnte bekreftes indirekte av de senere års genetiske forskerpåvisninger som viser at genetisk sett er det langt mindre som skiller oss fra dyrene enn før antatt.

I dette perspektiv fremstår BDBs og Martinus' gjensidig bekreftende påvisninger med fornyet og øket aktualitet. Og de viser at begge, også på dette område, var langt forut for sin tid - og for vår tid. M.a.o: De påviser begge, hver med sine personlig treffende uttrykksmåter - men med felles synsmåter, hvordan slektskapet med dyrene bl.a. også kan karakteriseres i psykologisk perspektiv. Dette makter de bedre enn noen andre - så vel som også å bevisstgjøre våre vesens kvalitative potensielle muligheter - fremfor dyrene.

Personlig egenart

De to bidragenes egenart kan kort formuleres slik: BDB viser ved sine treffende eksempler og

Ut från
ditt eget
inre mörker -
Kampen som
är värd att
kämpas

formuleringer bl.a hvordan forskjellige mennesketyper tenderer til utartning i retning av "typemessig" beslektete dyrearter. Derav kan noen hovedtyper utledes. På den ene side de som kjennetegnes bl.a. på "treghet/likegyldighet, giddeløshet og sentimental selvopptatthet" etc. - På den annen side de som kjennetegnes av "falsk selvrettferdighet, dømmesyke, herskerlyst etc." Dessuten tredje typegruppe, en slags "mellomform" som ved sine egenskaper kan kategoriseres som typiske "blandings- eller overgangsformer".

Martinus innleder sitt bidrag med følgende ord: "Vi mennes-

ker utgjør en overgangsform mellom dyr og mennesker. Vi er ennå ikke ferdig utviklede mennesker". Sistnevnte bekrefter igjen et av BDBs viktigste fyndord: "Den som tror seg ferdig skapt og ferdig frelst er uavlatelig på avveier". Nevnte og mer til illustreres bokstavelig talt ved Martinus genialt treffende, tekstbekreftende tegning hvor han billedmessig instruktivt, klargjørende, synliggjør nevnte. Så vel som hva jeg vil betegne som noe av sjellevets spektrum - billedprojisert i tegningen. (se eget avsnitt med tittelen "Mellom dyr og mennesker" av Martinus)

Dyret gjentar seg selv - mennesket kan omvende seg selv

Av B. Dybwad Brochmann

Økonomiske lidenskaper er vel nærmest en blanding av dyrets trang til selvoppholdelse og herskelyst som er blandet godt sammen med forstyrret skaperfantasi og ukontrollert billeddyrkelse?

Frykten for sannhet og ulysten og angsten for lyset er sikkert ikke bare en arv fra kattuglene, men det er utvilsomt noe av tregheten og den «hedensk» stoiske ro hos dovendyr og sovedyr.

Orientalerens forbitrelse og ulyst overfor fremskritt og utvikling er vel nærmest å henføre til den dyriske mis-

tenksomhet og til det primitive menneskes ulyst for bevegelse og åndelig anstrengelse?

Indifferentismen eller den salige likegyldighet er antagelig i slekt med trangten til det kjønnsløse, giddeløse og impotente som står gudsriket imot og som presenteres av kynismens og narraktighetens livsfornektelse og ateisme? - Salomos høysang uttrykker en motsats til orientalerens treghet.

Forfengelighet, fremvisningssyke og trangten til å imponere og bløffe sine livsfeller ser vi igjen hos alle hanner og hanner blant hønssefuglene og andre dyr. Også påfuglens forfengelighet hører ennå

til en av de dyriske egenskaper som gudsriket har å kjempe med.

Av alle de her nevnte eksempler ser vi at det egentlig slett ikke er vanskelig å trekke opp grensen mellom «dyrearven» og «gudearven» i den menneskelige natur. Men foruten alle disse egenskaper som er forholdsvis lette å identifisere og kategorisere kommer det andre egenskaper til som utgjør typiske «blandinger» eller «overgangsformer» mellom det som var og det fullkomne som skal komme.

Til slike «blandinger» eller «overgangsformer» regner jeg da alt som tilhører under billeddyrkelsen så som:

Det religiøse driftsliv med sin lengsel etter fullkommenhet, fred, kjærlighet, sannhet, rettferdighet osv. som alt sammen tilkjennegir Gudsarven i oss, men som ennå er oppblandet med sentimental egosentrisitet, dyrisk blodtørstighet, teatralisk selvopptatthet, frykt, falsk selvrettferdighet, ukontrollert forstillelse, havesyke, dømmesyke osv., som alt sammen har sine røtter i dyrearven, og ennå holdes oppe ved hjelp av åndelig rusdrik og uvilket falskhet.

Mellom dyr og menneske

Av Martinus

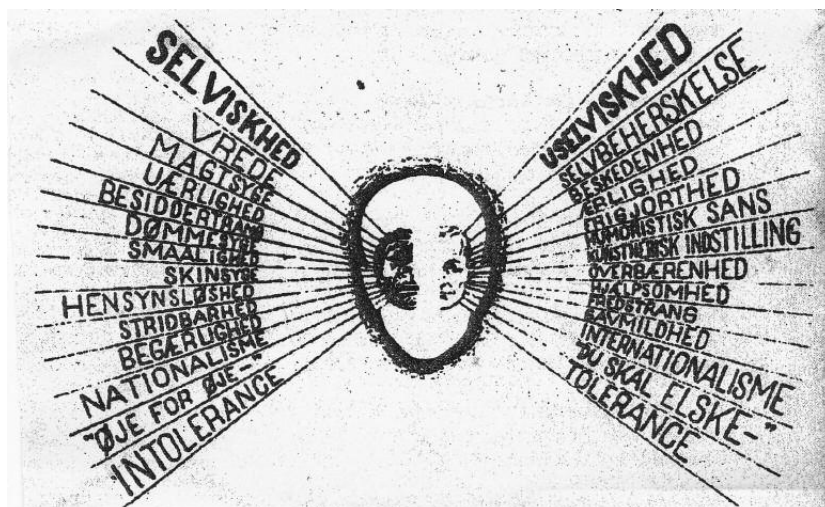
Vi mennesker utgjør et overgangsvesen mellom dyr og riktige mennesker. Vi er ennå ikke ferdig utviklede mennesker. Så lenge vi rommer striden og gjengjeldelsens sinnelag, har vi ikke noe viktig å lære av krig, konflikt og andre fonner for lidelser. - Alle mennesker har humane egenskaper i et eller annet omfang. Man kan finne litt humanisme bak fasaden hos den mest hardkokte, og man kan tilsvarende finne litt primitivitet selv hos det fineste dannede menneske. Det kan være små flyktige følelser, stemninger og tanker, som ærlig talt ikke vil menneskene det beste. Litt konkurransementalitet, intoleranse, sjalusi og kanskje hovmot i en eller annen form.

Vi mennesker har to sider i vårt sinn. Den ene er vi stolte av og viser den gjerne frem.

Den andre lever liksom litt i det skjulte, ingen bryr seg om å være i samme rom som den. Den er ikke verdsatt av andre, de fleste forsøker å gi den siden så lite plass som mulig i sitt liv.

Vi er forbausende enige om hvilke egenskaper som er usiviliserte (dyriske) og hvilke som er siviliserte (menneskelige). Hvorfor er vi i hovedtrekk enige om at egenskapene til høyre på tegningen er menneskelige og positive, mens de til venstre er primitive og negative?

Hvis vi ser på egenskapene til venstre (de negative), har de et fellestrekk; de er konfliktskapende. Her er det bare plass til meg og de nærmeste, familie/klan/nasjon. Motsette er egenskapene på høyre side av de slag som umulig kan komme i konflikt med noen. Her er det plass til alle. (Martinus Thomsen 1890-1981)

«Guder i vorden»

Aktualiserende avklaring av B.D.Brochmanns og Martinus’ fel-lestema

Av Svein Otto Hauffen

Med uovertruffet presisjon sier Søren Kierkegaard i et fyndord:

"Mennesket er et dyr, der kan blive Aand". (I samsvar med Nytestamentlige utsagn om "naturlige mennesker uten ånd". – Så vel som med legen og dikter-filosofen Friedrich Schiller: "Et menneske er man ikke , et menneske BLIR man kun".

Og hva sier BDB ? "Mennesket er materialet under arbeide ". Hvem bearbeider det ? To muligheter: 1) Enten selv-virksomt, hvor virksomheten utfoldes av selviskheten, ved materialets psykiske

råstoff, til organ for animalsk forrående råskap. Eller ved at vi i våken, personlig eksistensiell jeg-bevissthet går mot (blod)strømmen i oss selv og bearbeider/omarbeider og UTarbeider råstoffet til høyere menneskelighet og medmen-neskelighet. Ut av den animalsk blods-bundne, lavmenneskelige undermenneskelighet - til fullmenneskelighet. I retning det Guddommelige. Slik sett er vi "Guder i vorden".

Konsekvenser:

At høyere menneskelighet kan utvikles - ved tilsvarende "avvikling" av det dyrisk/animalske i vår natur. M.a.o. "Vårt indre menneske"(Paulus) kan utvikles på bekostning av "dyret". Eller B) Dyret utvikler seg selvvirksomt - på bekostning av mennesket. "Ånden strider mot kjødet/og kjødet strider mot ånden" (Paulus) Det vi er bevisst om, kan vi gjø-

re noe med. Det vi er ubevisst om, gjør noe med oss. Ved mistankeløs oppmerk-somhet til egne holdninger og egen natur omtåkes evnen til å ane uråd. Å mistan-kelest la selvvirksomheten råde - frarå-des. For da tar selvviskheten snart hele rådveldet og "oppsuger" det psykisk for-råd av "råstoff".

Synliggjørelse

Samme lovmessighet kan også synlig-gjøres ved nærmere betraktning av Mar-tinus’ sjelespektrumbilde. - Skal vår menneskelige side - som vist på høyre si-de, kunne virkeliggjøres – da må den vir-kelig gjøres. I første rekke på bekostning av det dyrisk/undermenneskelige i oss. Som er differensiert synligjort på venstre side av den sjelsorienterende tegningen.

I praksis kan det gjøres ved å bevisst-gjøre og bekjempe våre tilsvarende sel-

viske holdninger og variable tendenser; hvorav en del er navngitt der.

Identifikasjon

Det lykkes kun ved å identifisere disse tendenser, slik de impulserende påvirker oss psyko-mentalt, i form av deres "kor-responderende" impulser/innskytelser/luner o.s.v. I dette perspektiv kan følgende ord til avrun-ding få en nyaktualiserende nyttefunk-sjon (bl.a. for å unngå å "forfalska og manipulera egne kjensler " (I. Løne) presiseres: 1) Det gjelder å skjelne klart mellom impulsene ovenfra - og neden-fra.(Henholdsvis tilsvarende høyre og venstre side på tegningen). Det gjelder 2) å skjerpe selvkontrollen og oppmerk-somheten slik at vi kontinuerlig og per-manent bevisst kan identifisere dem i oss.

Frykt ikke

Av S.O.H.

"Frykt ikke !" sa Mesteren. - For mange er det psykiske det store ukjente. Derfor unngår man det helst. Noen engster seg litt for det ukjente. Men angsten svinner i samme grad man blir litt kjent med det. Det er heller ikke så vanskelig som noen frykter. "Psyken er den usynlige virke-lighet i oss" sier B. Dybwad Brochman Ved innsiktens lys, kommer den gradvis til "syne" fra underbevissthetens mørke. Det vi blir bevisst om, kan vi gjøre noe med. Det vi er ubevisst om, gjør noe med oss. "Frykt mest av alt for å være i en vill-

Overgrep - - -

PO. De kan bistå med kompetanse og er-faring for å lykkes i arbeidet.

En fremmed klode

Tilbake til eleven som fikk erstatning for overgrep og feilplassering ved Fauske off.skole/Røvika skole. Her er et utdrag fra hans egen historie (som han opplevde som 10-åring):

"Nedenfor internatet var det fotball-plass. På kvelden gikk jeg ofte ned dit i mørket for å tenke. Jeg kunne stå der i lange tider helt alene og bare se mot fjel-let som lå i sør der på andre siden av fjor-den. Fjellet var snødekt. Det lå der i en-som majestetet bare opplyst av nordlyset. Det ble etter hvert mitt retningsmerke, jeg visste at for å komme hjem måtte jeg reise sydover, og fjellet lå i syd Tan-kene reiste mange ganger over det fjellet. Noen ganger føltes det som om nordlyset og tankene var ett, like kaotiske, og ville. Nordlyset var skremmende, og det sam-me var tankene. Mens jeg stod slik føltes hodet til slutt som en trykkoker, det var nesten umulig å tenke på noe som var po-sitivt. Tankene levde sitt eget liv, som om de var låst inne i et rom, og ikke kunne komme ut. Det var mens jeg stod slik at tankene kom sterkest. Det var nesten uut-holdelig. Til slutt stod det kun ett ord

farelse !" sier Søren Kierkegaard. Der kommer vi ubevisst til å forbli, inntil vi bevisstgjør noe av det ubevisste i oss. Det lykkes i den grad vi leser bevissthets-økende bøker. Bl. a . av BDB. Å bli litt mer psyko-orienterte, byr på flere forde-ler. Bl.a. i lys av følgende visdomsord av Søren Kierkegaard: "Menneskene vet ik-ke selv hvilke krefter de har. De forhin-drer seg selv i å få det å vite fordi de med de fleste krefter arbeider seg selv imot. ...Enhver lyst kan tilfredsstilles, enhver tilbøyelighet følges, ethvert lune trives, inntil disse sammensverger seg mot en selv."

igjen oppe i hodet. HEVN. Livet var rett og slett for jævlig. Var det ikke like godt å gjøre det slutt?"

Er det rart vedkommende i en tidligere beskrivelse av livet sitt trodde han var kommet til en fremmed klode?

Nå står også andre tidligere elever klare til å legge frem sine egne historier fra denne spesialskolen nord for polarsir-kelen – i nordlyslandet.

Statlig ansvar

Slik oppreisnings- og erstatningssyste-met har fungert frem til nå, fører det til en skrikende urettferdig behandling overfor de elever som har gått ved de statlige spe-sialskolene i landet. Noen av disse ele-vene kommer fra kommuner med en ord-ning som fungerer, andre har lagt dette på is eller til og med avslått å opprette noen ordninger til tidligere elevers fordel.

Det er derfor på tide at statlige myn-digheter tar ansvar for at alle tidligere elever ved statlige institusjoner får den samme rettferdige behandling og der-med kan virke til at man unngår at en-keltindivider innenfor det offentlige bar-nevernet må leve med at de uheldigvis ble født i ”feil” kommune uten erstat-ningsmuligheter av noe slag. I denne sammenhengen kan det ikke være snakk om at noen heldige kan ”vinne” i lotto og andre ikke.

Psyko-orientering for enkle sjeler?

Av Svein Otto Hauffen

Kan det psykologiske forenkles - uten at det blir for enkelt? Hvordan kan det forenkles – uten å falle i banaliseringens eller snusfornuftens grøft?

Vel best ved konkretiserende fremstil-lingskunst, hvor en levende beskrivelse blir så transparent anskuelig, og tref-fende formulert at det blir innlysende og-så for "enkle" sjeler uten forhåndskunn-skap på området. Det er lett å innse at det ikke fører frem å fremstille dybdepsyko-logiske erfaringer på en overfladisk må-te. Og i hvert fall ikke ved å fremmedgjø-re mennesker for seg selv ved å misbruke unødige mengder av fremmedgjørende fremmedord. Akademiserende selvhøy-tidelighet finnes overalt.

Veier i "krattet"?

Det er ingen kunst å skjule innsikts-muligheter ved et "begreps-kratt" av kompliserende fagterminologi. Men det er en pedagogisk utfordring å utvikle til-strekkelig personlig innsikt og oversikt, samt konkretiserende fremstillings-kunst, til å meddele personlig innsikt, innlysende klart i en kvalitativt fullver-dig form; uansett emne eller tema.

Fremtidens forskermetode

Vellykkete eksempler finnes; bl.a. i de ”Naturvidenskapelige skrifter" av den geniale dikterfilosof og naturforsker Jo-han w. von Goethe. som påviste at FREMTIDENS FORSKERMETODE BØR/MÅ BLI EN VELBALANSERT SYNTESE AV KUNST OG VIDEN-SKAP:

Ved nevnte var Goethe en forbilledlig pioner på sitt område. Likesom B. Dyb-wad Brochmann virkeliggjorde det sam-me - på sin måte, bl.a. på det samfunns-psykologiske så vel som på det individu-al-psykologiske felt. Sistnevnte gjelder også for Danmarks to store vismenn:

Martinus og Johannes Hohlenberg. Fel-les for disse tre, er bl.a. at de ikke frem-medgjør leserne for seg selv og emnet ved mengder av fremmedgjørende frem-medord. Men at de tvert i mot på en klar-gjørende måte klarer å innføre leserne til å gjøre nærmere bekjentskap med dels ukjente og mindre kjente sider ved, og i, seg selv; og i andre...

I ny belysning

Nevnte m.m. belyses og konkretiseres bl.a. ved utsøkt gode og lettfattelige ek-sempler fra BDBs og Martinus’ gjensi-dig bekreftende verk; i min artikkel: "Sjelens spektrum" i denne utgaven av Samfunnsliv. Etter over en halv manns-alders sammenlignende dybdepsykolo-gisk forskning, skrev jeg nevnte bidrag i en så lettfattelig, forståelig form, at det omtalte kan fremtre innlysende, for leg så vel som for lærd; blant oppmerk-somme lesere.

P.S. for litt mere avanserte eller inter-esserte

Form og innhold er i samsvar med tit-telen: "Sjelens spektrum". For noen kan dette bidra til en utvidet billedliggjø-rende eller anskueliggjørende innsikt-søkning. I retning av at det mentale samt de sjelelige dybdeaspekter i oss alle, blant annet kan betraktes i lys av et psy-kisk eller "psyko-tonalt" farvespekter. For våre sjelsevner, sjelekvatiteter og sjelekrefter. I samsvar med "sjelens spektrum" kunne sistnevnte kanskje be-tegnes som en psyko-"spektral"-analy-tisk betraktningsmåte ?

Religion og ideologi:

Den hellige friheten til å bli undertrykt

Av Ingar Knudtsen

Det synes veldig vanskelig å få mange til å forstå selve innholdet i begrepet "frihet". Akkurat nå foregår det en diskusjon om friheten til å tildekke håret for muslimske kvinner. En religiøs særplikt for kvinner som man altså krever "frihet" til.

På sett og vis krever man altså en frihet til særbehandling av halve menneskeheten. Og misforstår dermed selve innholdet i begrepet frihet. Frihet er nemlig et begrep som både må og skal koples sammen med begrepet likhet.

Og man må derfor straks spørre – hva er det med kvinner som gjør at de, men ikke menn, skal dekke til håret og gå annerledes kledd enn menn av religiøse og kulturelle årsaker?

Dette har sjølsagt djupe religiøse røtter i kampen mellom kvinne- og manddominerte religioner og annen overtro. Fra de eldste tider ble kvinnehåret sett på med beundring og som et tegn på makt og magiske evner. Å dekke det til ble (og blir!) derfor et middel til å kontrollere og undertrykke denne makten og til å gjøre guddommen som i mange kulturer var kvinnelig til en manngud.

Samtidig ble også kvinnehåret gjerne sett på som vakkert og også utfordrende. Tildekkinga ble derfor også et spørsmål om eiendomsrett.

Dersom menn via et presteskap som representerte en monoteistisk havgud med religiøse lover og påbud kunne kre-

ve en tildekking av kvinners hår og så å si "privatisere" det for den mannlige kone- og dattereierens syn, så ville det bli et veldig tydelig og synlig symbol på menns eiendomsrett over kvinner.

Det virker dermed umiddelbart både patetisk og sjølmotsigende å høre mennesker prise sine egne undertrykkingsymboler og kreve "frihet" til å vise dem fram.

Det finnes mange slike symboler. I de mest ekstreme tilfeller skal ikke kvinner kunne vise seg ute (uten i følge med mannen som eier dem) uansett tildekking. Deres hjem blir da i praksis også deres fengsel og deres ektefelle deres fangevokter og gata deres bevoktede luftgård.

Neste trinn på stigen er sjølsagt at kvinner får lov til å gå ut – men uten å vise noen del av kroppen, i verste fall ikke en gang øynene. Disse uformelige vandrende klesbyltene blir f.eks i Talibans Afghanistan naturligvis til et skrikende ekstremt eksempel på manglende frihet og menneskerett.

Det finnes oftest et uhyre enkelt kontrollspørsmål vedrørende frihetsberøvende symboler knyttet til kjønn: Brukes de av begge kjønn? I så fall hvorfor ikke? Og dersom de begrunnes i religiøse påbud må man spørre – hvems religiøse påbud? Er utgangspunktet for påbudene religiøse og kulturelle regler laget av kvinner eller av menn? Er Gud en prestene og profetene henter sin autoritet fra og begrunner påbudene med mannlig eller kvinnelig? Omtales guddommen kjønnsnøytralt eller er det som en Han eller ei Hun?

Dersom svaret på disse spørsmålene er at, jo, det er en havgud betjent hovedsakelig av et mannlig presteskap eller

om så bare med røtter i det samme, så vil det neppe bli enkelt å forene slik tro med virkelig kjønnsnøytral frihet ...

Kristendommen i sin mest liberale form skal ha all ære for at den prøver å bli frigjørende og individualistisk, men hvor vellykket det egentlig er kan man jo saktens diskutere. Boka er fremdeles Bibelen, og man skal sannelig lete lenge i den før man finner tegn til virkelig frigjørende teologi.

Da må man i hvert fall gå til nystestamentet, der man finner klare tegn til at forholdet til Gud blir et forhold mellom individet og guddommen, egentlig uten noe virkelig behov for et formidlende presteskap. Samtidig finner man der også noen mer eller mindre klare advarsler mot sammenblanding av prestemakt og politisk makt.

Bibelen er et mangfoldig verk, satt sammen av av en rekke kilder, men også i sin endelige form klart preget av mennene som nettopp valgte ut skriftene i den – blant de mange som de hadde å velge i for at den skulle tjene deres formål. I Bibelen finnes det mange begrunnelser for kvinneundertrykking, men letter man godt finner man jo også det motsatte – uten at det i sin tid forhindret verken heksebrekking eller i nåtida kirker og kirkesamfunn der menn klart eier de sterkeste maktposisjonene.

Det gjelder sjølsagt særlig den katolske kirka, der tanken på kvinnelige prester, enn si en kvinnelig pave, fremdeles er den verste form for religiøst kjetteri.

Koranen er i langt større grad et enhetlig skrift, og vi vet også temmelig mye om mannen som skrev den. Det virker umiddelbart temmelig fantastisk at noen skal kunne leve livet sitt basert på denne boka, som til tider virker som den skulle vært skrevet i en blanding av hasjrus og stormannsgalskap. Men i neste øyeblikk ser man at den røde tråden i den kynisk handler om politisk og religiøs makt. Dens forbud og påbud er klare og ganske enkle maktmidler for ethvert islamsk presteskap som ønsker å bruke den. I likhet med Bibelen – og faktisk enda mye bedre og klarere – kan den brukes til å rettferdiggjøre erobningskriger og drap på meningsmotstandere i religionens navn.

De fleste religioner handler i utgangspunktet om å skape et klart "dem" og "oss". Men i moderne tid fikk religionene ideologiske motstandere de ikke hadde så stor erfaring med. Ateisme, kommunisme, anarkisme, endatil borgerlige frihetsidealer, humanisme og demokrati. Ideologier som handlet om frigjøring av individet og meningsfylt organisering av kollektivet, av samfunnet, blant annet uten diskriminering og forskjellsbehandling på grunn av kjønn.

Vel, en kan innvende at gjennomføringa av ideene ikke alltid har svart til forventningene. Men i det minste ligger kimen til frihet og frigjøring nettopp der, i slike tanker!

Men særlig det vestlige demokratiets store problem ligger i den djupe aktelsen for en religiøs frihet som man velger å respektere uansett tvilsomt ideologisk innhold.

Menneskets rett til å velge religion ses ikke bare som en individuell rett, men en rett til å organisere og til å tillate tem-

melig vide rammer for undertrykking, kanskje særlig av kvinner innenfor disse organisasjonene.

Særlig Nord-Amerika, som jo i utgangspunktet også var et sted der sære religiøse sekter og retninger som hadde trange kår i Europa reiste til, ble en lapskaus av religiøse retninger som på sitt verste hadde og har et temmelig sært innhold.

Retten til religiøs organisering og den nesegruse ærbødigheten for all slags religion ligger nå så djupt forankret i amerikansk, sosial bevissthet at selve ordet "religion" er blitt hellig og ukrenkelig nesten uansett innhold – og ellers tvilsom sosial (og til og med undertrykkende!) agenda.

I Europa oppsto derimot sterke bevegelser basert på en sosial, økonomisk og individuell frigjøring som så religionen ikke som en løsning men som en del av problemet som menneskeheten måtte overvinne for å nå fram til et godt samfunn.

Sosialismen og anarkismen i dens forskjellige former var og er i sitt innhold og i sin kamp om nødvendig anti-religiøs, der religionene ble sett på som undertrykkende og konserverende i forhold til individets rett til å leve sitt liv fri for dømmende og kontrollerende presteskap og sekter, utdatert overtro og autoritære gudsord i gamle bøker.

Det var for så vidt ikke den enkeltes private rett til å tro en ville nekte folk å ha, om man så foretrakk å tro på jomfrufødsler eller guder som snakket til hellige menn inne i huler, som Joseph Smith og Muhammed. Det var retten til å organisere og lage enn viss type sekter og samfunn. Der folk ble underlagt diskriminerende og strenge regler som på sitt verste kunne detaljstyre folks liv til (over)troen ble ei veritabel tvangstrøye av elendighet og sjølfornektelse.

USA sitt kaos av religiøse retninger besto av grupperinger som i det minste kunne enes om en ting om de aldri så mye også fordømte hverandre: Da det nye sosiale og ideologiske opprøret kulminerte i revolusjonen i Russland var det for dem selve Satan som hadde steget ned på Jorda.

Religionene er enkelt sagt naturligvis også kun ideologier. Men de er oftest ikke ideologier basert på noen form for rasjonell fornuft og inneholder også nesten alltid dette mektige vesenet "Gud". Som har skapt alt og fremdeles eier en absolutt makt, som Han riktignok lar sine diverse presteskap forvalte, men som også oppfattes som i høyeste grad involvert i enkelindividers liv. Mennesker kan nå Ham gjennom å be til ham. Bønnen kan i form både være både rituell og personlig. Mennesket i samtale med lause lufta er for et rasjonelt, ikke-religiøst individ antakelig selve sinnsbildet av religionens tragiske evne til å erstatte rasjonell tenkning.

I de fleste bønnlige henvendelser til Jahve eller Allah er i grunnen ikke avstanden så veldig stor mellom "Fader vår, du som er i Himmelen, komme ditt rike" og Tjorvens enfoldige lille bønn "Kjære Gud, kan jeg få et kakestykke til". I begge tilfeller blir temmelig ofte svaret nettopp slik som Tjorvens ønskesvar til seg sjøl ble: "Ja, det får du!"

– Norge kan redde millioner av liv

Tor Økland Barstad har akkurat avsluttet russetida og studiene på Ås videregående skole. Nå er det pensjonsfondet og verdens fattige befolkning som har 19-åringens fokus. Nylig ble Økland Barstads bok «Hvordan oljefondet kan hjelpe verdens fattige» utgitt.

- Jeg har holdt på med dette temaet siden 2007, da jeg begynte å tenke på hvordan oljefondet kunne brukes på best mulig måte. Svaret er å bruke fondet til å hjelpe verdens fattige, sier Økland Barstad.

19-åringen har brukt alle pengene sine til boka, og betaler sjøl for utgivelsen, via et forlag han fant på internett. Hele 50.000 kroner har han brukt, av egne penger.

På sin nettside <http://www.oljefondet-tilbistand.com> beskriver han noen av hovedpoengene i boken:

Hovedpoengene i boka

1. Bistand virker

Bistanden som er blitt gitt har allerede gitt omfattende resultater. For å nevne noen eksempler:

- Utdeling av vitamin A-kapsler, som i stor grad blir gjort gjennom bistand, bidrar årlig til å redde en halv million barn.

- UNICEF, WHO, Røde Kors, og flere har i samarbeid med afrikanske myndigheter oppnådd imponerende resultater i kampen mot meslinger. I år 2000 alene døde rundt 396 000 mennesker på kontinentet av denne sykdommen. I 2006 hadde dette tallet allerede blitt redusert med 91%, til om lag 36 000.

- To millioner mennesker i utviklingsland får nå livsforlengende behandling mot AIDS. Hovedsaklig takket være bistand.

- De globale anstrengelsene mot polio, startet i 1988 av WHO, UNICEF og Ro-

tary Foundation, har redusert antall diagnostiserte tilfeller av sykdommen fra hundretusener til rundt tusen i året.

- Det er estimert at utryddelsen av kopper, som ikke ville blitt oppnådd uten bistand, har forhindret 45 millioner dødsfall de siste 30 årene.

- Flere titalls millioner mennesker har fått utdanning takket være bistand.

- Millioner av mennesker har blitt løftet ut av fattigdom ved hjelp av mikrokreditt.

Såklart har også mye bistand vært mislykket, men skandalene har en tendens til å bli blåst opp, mens vi får høre lite om bistanden som gir resultater. Alt tatt med i betraktning er det ingen tvil om at bistand bidrar til økt levestandard og økonomisk vekst i mottakerlandene.

Hovedgrunnen til at bistand enda ikke har løst de store utfordringene er at det er blitt gitt alt for lite. I 2006 brukte de rike landene to og en halv gang så mye penger på landbrukssubsidier som de ga i u-hjelp. Globalt blir det brukt over ti ganger så mye på militære formål som på bistand. Mellom 1960 og 2003 mottok Afrika anslagsvis 600 milliarder dollar med bistand og gjeldsslette målt i 2003-verdier. Hvis vi deler det på alle årene det er snakk om og alle menneskene som har bodd der ender vi opp med rundt 28 dollar per person per år. Hvis vi ser samlet på landene som mottar bistand viser statistikk fra 2003 at det i snitt ble gitt under 10 dollar per innbygger i mottakerlandene. Samme år mottok både de minst utviklede landene (de såkalte MUL-landene) og Afrika sør for Sahara mindre enn 35 dollar per person. Summene som gjennom historien har blitt gitt til bistand er i seg selv store, men ikke sett i forhold til utfordringene de er satt til å løse.

2. Ved å bruke oljefondet på bistand kan vi utrette veldig mye

Med oljefondet har vi mulighet til å bidra til økonomisk vekst og økt levestandard i fattige land. Vi kan forbedre helse-tilbudet, sørge for at flere blir vaksinert,

sørge for at flere barn får utdanning og at utdanningen øker i kvalitet, bidra til at infrastrukturen blir forbedret, gi fattige en muligheten til å komme seg ut av fattigdommen ved hjelp av mikrokreditt, hjelpe til å modernisere jordbruket, sørge for at flere får tilgang på rent vann, osv.

Grove anslag basert på FN-beregninger anslår at vi ved hjelp av oljefondet og fremtidige oljeinntekter blant annet vil kunne:

- Gi et antall barn tilsvarende 10 ganger vår egen befolkning utdanning.

- Sørge for at 45 ganger befolkningen i Norge får tilgang på rent vann.

- Redde like mange barn under fem år fra å dø som vårt eget befolkningstall ni ganger.

Ting som dette er såklart vanskelig å spå med nøyaktighet, men størrelsesordenen er nok omtrent riktig. Vi kan hjelpe flere hundre millioner mennesker til en høyere levestandard og redde flere titalls millioner menneskeliv.

3. I Norge vil vi kunne klare oss bra økonomisk også uten oljepengene

Norge er et av verdens aller rikeste land. De fleste landene vi pleier å sammenligne oss med i Vest-Europa (Sverige, Danmark, Storbritannia, osv) er bare 60 – 70 % så rike som oss. USA er heldigere og kommer opp på omlag 85 %. Vi har en prisnivåjustert BNP per innbygger som er 65 % høyere enn gjennomsnittet i EU. Også når vi justerer for oljen ligger vi 24 % over.

Mellom 1990 og 2006 økte det offentlige forbruket i Norge med 41 % per person. Samtidig økte det private forbruket per person med 57 % per person. Til tross for at vi i 1990 levde i det vi trygt kan kalle et overflodssamfunn, hadde vi under to tredjedeler så mye å leve av da som i 2006. Regjeringens langtidsprogram for perioden 1998-2001 tok utgangspunkt i at det norske forbruket ville fordobles innen år 2030 og tredobles innen 2050.

I 2007 var 9 prosent av de offentlige utgiftene finansiert av oljeinntektene våre. Alt i alt utgjorde oljepengene vi brukte dette året om lag fire og en halv prosent av fastlands-BNP. Det er nok til å gi oss fleksibilitet i økonomien og til å gi oss råd til litt ekstra, men utgjør på ingen måte noen enorm del av norsk økonomi.

Hvis vi bruker oljefondet på bistand vil mesteparten av pengene komme fra den delen av fondet som er spart for senere, og vil derfor ikke senke levestandarden i Norge eller i det hele tatt påvirke økonomien vår. Også oljepengene som vi bruker nå kan vi fint klare oss uten. Uten oljepengene vil vi etter all sannsynelighet klare oss minst like bra som andre Vest-Europeiske land.

Eldrebølgen kan takles fint uten noe oljepengene. Alle vestlige land står ovenfor en eldrebølge, men svært få har oljefond. Er det grunn til å tro at Sverige ikke vil takle eldrebølgen fordi de ikke har et oljefond? Åpenbart ikke. Også Norge vil fint kunne dekke pensjoner til et økende antall eldre uten bruk av oljepenger.

Om kildene: Alle disse tallene er hentet fra boken, som har kildehenvisninger. Jeg har også her prøvd å linke til kildene mine, men noen av kildene er lange rapporter, og det kan derfor være vanskelig å finne igjen statistikken. Dessuten har jeg noen steder flere kilder. Jeg har vært kildekritisk, og utelukket mye statistikk fra boken fordi jeg ikke synes kildene har vært sikre nok. Jeg har prøvd å finne primærkildene (men noen unntak), og mye er basert på rapporter fra FN og andre internasjonale organisasjoner. Noe er også fra Norads resultatrapport 2007 og boken Does Foreign Aid Really Work? av Roger Riddell. Selv om jeg har vært kildekritisk kan jeg ikke garantere at alt stemmer – man vet jo aldri. Det jeg kan garantere er at det aller meste er riktig.

De organiserte religionene med sine for så vidt både kompliserte og samtidig enfoldige ideologier basert på åndelige veseners inngripen i den materielle verden, kolliderer front mot front med ideene til de fleste sosialistiske tenkerne. Men i ettertid kan man kanskje lure på om det ikke ville vært en lærdom å hente for Marx eller Kropotkin i Muhammeds langt mer fantasifulle tilnærming til sosiale spørsmål... Nemlig at de ved å påberope seg en guddommelig begrunnelse for sin ideologi kanskje ville ha hindret at vår tids ledende maktnasjon, Amerikas Forente Stater, i blindt hat mot det USAs ledere oppfattet som ateistisk gudshatende ideologier, skulle komme til å alliere seg med noen av verdens verste, religiøse fanatikere og mordere i kampen mot "kommunismen".

Sjøl i dag, da det burde vært åpenbart for hver og en at det kapitalistiske Vesten har feilet fullstendig i å gi land i Midtøsten et humanistisk alternativ til religiøst diktatur, greier de fleste ikke å se hvilken forferdelig feil man gjorde f.eks, i Afghanistan med å støtte spinnville islamistiske fanatikere i kampen mot den temmelig stabile, sovjetstøttede regjeringa i landet.

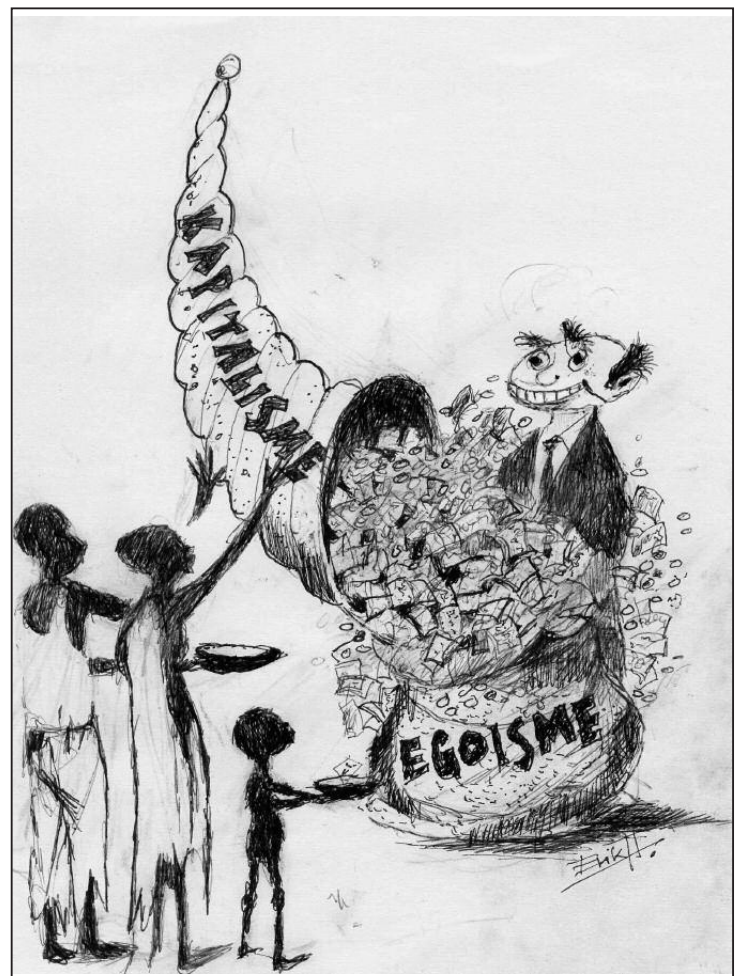
Jeg trodde vel aldri for tjue-tretti år siden at jeg noen sinne skulle si det, men Sovjetunionens forvitring og sammenbrudd har virkelig vært en enorm geopolitisk katastrofe. Kanskje ikke så mye i Europa, det er sant. Men for folk i en rekke utviklingsland og særlig i Midt-Østen

der land etter land omtrent motstandslost har falt inn under islamske presteskaps reaksjonære sosiale ideologi, og der ikke minst kvinner har fått lide for det.

Mange av de som skrek høyest om "den kommunistiske fare" bør nå kunne innrømme at mange steder der de kunne hevde at folk var i asken, er de nå virkelig kommet i ilden! Allahs Helvete på Jord, kunne kanskje være en ganske treffende betegnelse på tilstanden både i Afghanistan, Iran og en rekke liknende samfunn.

Og det samtidig som all verdens "dogooders" fremdeles går rundt med sine politiske og ideologiske skylapper og ikke bare tolererer, men forsvarer religiøs undertrykking som om undertrykking skulle være en form for demokratisk rettighet.

De patriarkalske religionenes reaksjonære mørke har virkelig senket seg over oss på en slik måte at vi nå til og med i vårt lille sosialdemokratiske Norge møter den i bydeler, i gater, i hus og i familier der imamers patriarkalske koranlov til enhver tid er i stand til å erstatte alle tanker om både frihet, likhet og felles menneskelige rettigheter uavhengig av kjønn, rase og nasjonalitet. Det er fryktelig å bli undertrykt under protest, men det frykteligste og mest tragiske av alt er å villig og ivrig delta i sin egen undertrykking.

Ammunisjon fra helvete

Av Mike Cechanowics

Nyhetsspeilet.no

Merkelappene som militærindustrien bruker på enkelte av sine produkter, tjenester og handlinger bærer preg av utstrakt omtanke mot å forlede verden vekk fra sannheten om hva merkelappene egentlig betyr – ”fredsbevarende styrker” bevarer sjelden freden, ”Military contractors” er soldater som dreper for pengenes skyld.

Utarmet uran (også kjent som ”Depleted uranium” eller ”DU”) er et stoff som har flere roller i krig. Du har kanskje hørt at det brukes fordi det er verdens beste armering for å beskytte troppene våre, og at en ekstreme hardheten gjør det mulig for ammunisjon å trenge gjennom pansrede kjøretøyer, bygninger og bunkere dypt undergrunnen. Visste du at når utarmet uran blir brukt i strid at stoffet selv antennes og blir til en veldig fin støv som går gjennom de fleste gassmasker. Støvet pustes inn i lungene. Den går i luften, i vannet og på jorden. Den når jetstrømmen høyt oppe i atmosfæren og faller ned tusenvis av kilometer vekk fra der krigen raser.

Støvet er svært giftig og radioaktiv. Den ødelegger arvestoffer og er kreftfremkallende. Det dreper ubønnhørlig alle som får det i seg. Det er en medvirkende årsak til at opptil 15 soldater tar sitt liv hver dag – etter de har kommet hjem fra krigen. Det er også en medvirkende årsak til et stadig økende antall krefttilfeller i hele verden. Hvis du bryr deg om miljøet og forurensning og drap på sivile mennesker i krig, er du tjent med å sette deg inn i en av de mest djevelske former for forurensningen som vi mennesker noen gang har funnet på.

Hva er ”utarmet” uran?

Utarmet uran er et avfallsprodukt fra anrikingsprosessen av uran fra en naturlig tilstand til sivil og militær bruk som atomkraftverk og atombomber. Begrepet ”utarmet” betyr svakere enn ”høyt anrikt” uran. I så måte er begrepet korrekt. Vanlig uran er en kjemisk giftig metall som finnes i jordskorpen. Den består av tre atomiske bestanddeler kalt isotoper: U238, (99,27%) og små mengder med U235 og U234. Anrikt uran har et økt prosentandel U235. Utarmet uran har litt mer U238 og en redusert mengde U235. Radioaktiviteten i uran bestemmes av mengden U235 den inneholder. Utarmert uran har bare 60% av den radioaktiviteten som finnes i naturlig uran. Det høres nokså ufarlig ut, ikke sant? Sannheten er at ”utarmet” uran har en halveringstid på 4, 5 milliarder år og brytes ned til 20-ukke dødlig isotoper underveis – Da er den bare halvparten så dødlig enn den er nå. Utarmet uran er en masseødeleggende våpen og den dreper over en tidsperspektiv som mennesker ikke er i stand til å fatte. Utarmert uran er relativt ufarlig så lenge den består som et helt produkt og det er hvordan du blir presentert for stoffet fra militært hold. I fortøvet form, derimot, er den giftig, dødelig og ødeleggende for menneskets arvestoffer. Det er på krigsslettene at utarmert uran blir til en forfinet form for

støv. I det øyeblikket en utarmert kule treffer sitt mål blir utarmet uran til en masseødeleggende våpen i form av et dødelig støv.

Hvorfor brukes utarmet uran?

Sivil bruk av utarmet uran begrenser seg til skjolder mot røntgen stråler på sykehus, beholdere for radioaktive stoffer, større flydeler og oljeboringsutstyr. Militær bruk av utarmet uran er blitt nokså utbredt til offensive så vel som defensive formål. Der formålet er å trenge gjennom armering av alle slag kalles disse da for ”penetrators”. Disse våpnene har et solid rør av utarmet uran som slipper seg selv til en spiss mens den selv antenner ved treff. Det sier seg selv at målet for slike våpen er armerte biler, bygninger og bunkere. Et annet begrep på DU ”penetrators” er ”Bunker Busters”. I all krigsreklame snakkes det om at disse bombene er bare farlig for de som er gjemmer seg ned i bunkers. Det er feil – helt feil.

Ulovlig masseødeleggende våpen hos FN

DU står på FNs liste av masseødeleggende våpen. De er, med andre ord ulovlig og alle land og individer som bruker disse våpen er per definisjon krigsforbrytere. I August 2002 var det en FN kommisjon stiftet for å undersøke de lovene som ble brutt av styrkene som brukte utarmet uran til ammunisjon. De lovene som brytes er blant annet: The Universal Declaration of Human Rights, The Charter of the United Nations, The Genocide Convention, The Convention Against Torture, The four Geneva Conventions of 1949, The conventional Weapons Convention of 1980, the Hague Conventions of 1899 and 1907, som forbyr bruk av giftige våpen, ammunisjon, prosjektiler, eller materialer som er beregnet til å forårsake unødvendig lidelse. Alle disse lovene er skapt for å spare sivile fra unødvendig lidelse i bevæpnede konflikter.

En kan stille spørsmål om hvorfor land som bruker utarmet uran er villig til å risikere tiltale som krigsforbrytere når så mange klare mandater foreligger mot at slike våpen skal brukes. Helt siden 1943 har US militæret vært oppmerksom på hvor ekstrem giftig uran gass er. En memo, datert oktober 30, 1943, fra Manhattan prosjekt fysikeren James B. Conant til Brig. General L.B. Adams uttaler at som en gass krigsføringsredskap, vil radioaktiv materialer bli til mikroskopisk partikler som former støv og røyk og kunne bli lagt ut fra bakken gjennom prosjektiler, land kjøretøy eller luftbomber. I denne formen ville det bli pustet inn av soldatene. De regnet med at en milliondel av ett gram ville bli dødelig. Det finnes ingen behandlingsform.

Utarmet uran var også anbefalt som en varig bakke forurensning som kunne ødelegge hele samfunn ved å forurense vannkilder, landbruk og hele næringskjeden med radioaktivt støv. Jordsmonnet i Irak, Jugoslavia og Afghanistan vil forbli ubrukelig i fire og halvt milliarder år. Her er det noen som tenker langsiktig.

Det skal ikke så mye kynisme til for å tenke seg at DU-våpen brukes i land der

noen ønsker at det landet aldri skulle gjenbygges for å støtte en fremtidig sivilisasjoner. Samtidig er de samme menneskene de som roper høyt om at vi har for mange mennesker på planeten og at den er overbefolket. Dersom de mener det de sier, ville de ikke ødelegge hele landområder til evig tid. Sivile innbyggere i land forurenset med utarmet uran risikerer å få tre forskjellige kreft typer samtidig.

Hvor mye ”DU” har blitt brukt i de siste krigene?

Det antas at 320 tonn med DU ble brukt i våpen under Golfkrigen 1991. Ca 12- tonn var brukt i Balkan mot slutten av 1990. Jeg har ikke tall på DU forbruket i Afghanistan og Irak krigene som pågår nå, men det er betydelig mer enn det som har brukt før. Mye av DU forbruket i Irak har funnet sted rundt større urbane områder. Faren for radioaktiv stråling på sivile er derfor svært stor.

WISE Uranium Project lister: USA, Russland, Frankrike, England, Tyskland, Japan, China og S. Korea og S. Afrika som deltakerland i bruken av DU, med til sammen 1.188.273 tonn. Israel har nå meldt seg blant denne klubben i de siste årene ved å bruke DU på den Palestinske befolkningen. På grunn av utarmet uran, i første Golfkrigen – er 56% av de 580.400 soldatene som tjenestegjorde i krigen erklært varig medisinsk uføre som følge av å ha blitt utsatt for radioaktivitet. 11.000, av disse krigsveteranene, er allerede døde. Siden 1991 har USA alene sluppet ut like mye radioaktiv gift – i form av utarmet uran – som 400.000 bomber av typen sluppet løs på Nagasaki. Det er også 10 ganger mer radioaktivitet i atmosfæren nå, enn den gangen før alle de atmosfæriske testene av atomvåpen ble avvirket.

Hva skjer når DU-våpen treffer et mål?

US test data viser at ca 20% av et DU-våpen blir til luftbårene partikler etter de har, or eks. truffet et stridsvogn. En 120 mm Du penetrator, når den er skutt ut fra et Abrams stridsvogn lager mellom 1-til over 3 kilo med DU-uranoksid støv. 50–96% av støvet kan pustes inn i lungene og blir der i mange år. Et viss antall partikler blir spredt med vinden. Mesteparten faller ned på jorden innen et par hundrede meter fra målet.

Hvordan blir man utsatt for DU-bestråling?

Soldater og sivile er like utsatt for indre

og ekstern eksponering av DU gjennom pust, spising av DU- på maten, drikke og hud eksponering. DU kan også komme inn i kroppen via splinter. Soldater som er utsatt for vedvarende eksponering til DU gjennom armering eller ammunisjon kan også overgå de grensene som er satt for helse. Lungene og nyrene er mest utsatt i forhold til DU eksponering. Partikler kan derimot ble spredt til hele kroppen gjennom blodsystemet. Så å si hele kroppen blir så utsatt for nedbryting gjennom bestrålingen. Det viser seg at amerikanske soldater som har tjent i krigene i Irak kommer hjem og smitter sine koner gjennom samleie. Kvinnene rapporterer at deres menn har sæd som føles som om den brenner inne i dem. I dagens moderne krigføring, er alle et offer.

Burde du bry deg om ”DU” brukes til krig?

Den som står bak bruken av dette stoffet er ansvarlig for hele planetens fremtidige helseproblemer. Vi snakker om krigsforbrytelser på et nivå som aldri før har blitt begått. De som er ansvarlig for bruk av utarmet uran som våpen bærer et åndelig ansvar som kommer til å ta millioner av år for å komme i balanse på. Utarmet Uran er som en annen miljøgift som heter ”Roundup”, ellers kjent som Agent Orange under Viet Nam krigen. Tar du Roundup på en plante kan du trygt si, ”Planten er død, men den vet ikke det enda.” Slik er det nå med utarmet uran. Om vi skal ha en miljødebatt i Norge kan vi like godt ta fatt på de store virkelig viktige sakene først, fremfor å lære våre barn til å anmelde naboer fordi computer tastreturen går i feil søppelbunge.

Kunnskapen om DU bør være noe alle soldater og blivende soldater bør ha kjennskap til. Spørsmålet blir ikke så mye om en skal tjene sitt land. Det vil heller handle om en ønsker å la seg frivillig drepe. Følgende filmklipp tjener som en liten bit av den dokumentasjonen om hva som skjer med de kommende generasjonene etter bruk av utarmert uran. Det er sterke scener i begge filmene.

Om forfatteren: Mike Cechanowicz er Norsk statsborger; tidligere prisbelønnet reklamefotograf og kunstmaler. Han har viet sitt liv til forskning rundt bevissthetens essens siden 1987. Han er sertifisert NLP-instruktør siden 1994. Han har holdt en omfattende praksis med psykoterapi siden 1990. Han har skrevet en rekke bøker. Den første var ”Den Psykososial Arbeidsplassen” for LO-Industri, ”Livets Håndbok” 2007, ”Skjult Agenda” og ”Spillet” - 2008 Artikler og informasjon om bøker, kurs og virksomhet finner du på www.acnlp.no

Dagdrømmeriet

Er det sant at vi mennesker sover og drømmer midt på høyllys dag?

Jeg vet godt av lang erfaring at det store publikum — og især autoritetene og de lærde, ville synes langt bedre om min forkynnelse hvis jeg framholdt at vi var onde! Da kommer folk i det dypeste alvor og takker meg og sender meg remisser og takkeskrivelser.

Og hadde Frelseren tatt opp fariseernes lære om ondskap og synd og ond vilje, så hadde de ikke korsfestet ham. Men Jesu lære om de blinde rettledere for blinde og om de sløve, søvnige og tanke-løse sinn, virket forstyrrende og systemdeleggende. Det er langt mer forargelig å høre at man «går og sover midt på høyllys dag», enn å høre at man er ond. Og enhver som ikke vil tro det, kan bare som jeg, forsøke det i noen år. Vil du f. eks. bli populær i Stortinget og godt likt av alle slags mennesker så skal du bare fortelle historier om «egoistene» og de stygge menneskene. Alt hva du sier og gjør må likesom hentyde til at du har det riktige syn på menneskelig egenkjærlighet og ondskap, så er du sikret en bred plass og ofte en god stilling her på jorden, og hvis du da samtidig ofrer til misjonen og arbeider for å tukte og tvinge menneskene for at de om mulig kan bli litt bedre, så oppnår du kanskje også prestenes reisetillatelse til Himmeleriket.

Ganske annerledes vil du få erfare at ditt livsarbeid ligger an, hvis du forteller dine livsfeller at de sover og drømmer og ikke er seg bevisst hva de gjør. Forsøk å overbevise en jøssing om at N.S.-folkene er idealister med forfalskede idealer, eller forsøk å forklare N.S. at jøssingene er nidkjære patrioter og chauvinister, så skal du merke noe annet. Da får du alle mot deg. Eller forsøk å fortelle arbeiderne at deres partiledere er drømmere, eller at naturvitenskapsmenn er folk som

driver gjettekonkurranse, og at presten og prosten og bispen «farer storlig vill», så vil du snart merke den kulde og spott som slår deg i møte. Forsøk å si til en redaktør eller til en propagandasjef at han lyver hurtigere enn en hest kan trave, og at han er en dårlig psykolog som ikke kan se seg selv og oppdage at han arbeider for det umoralske og i virkeligheten splitter folk istedenfor å samle dem. Du kan være glad om du slipper å bli kastet ned gjennom trappen.

Det må altså være noe avgjørende i veien med den menneskelige mentaliteten.

Det beste resultat i så henseende som jeg har opplevd, var en gang hos en stor og fet redaktør. Han så mer enn folk flest. Jeg sa: «Du tør altså ikke trykke min artikkel enda jeg setter fullt navn under?» Han så meg inn i øynene og sa: «Du forstår, vi kan servere våre lesere litt sannhet, vi også, men da må det foregå teskjevis, og ikke slik i sleivevis og bøttevis som du serverer sannheten».

Henrik Ibsen lar en av sine «figurer» si: «Ta ikke livsløgnen fra menneskene, for da dør de.» Men verdens Frelser mente det motsatte. Men jeg skal innrømme at han ga menneskene god tid på seg for å få tid til å sove ut den søvnen og bli ferdige med den tregheten som vi alle har i oss fra naturen. Vi er vokst opp nedenfra! Vi sleper på arven fra den sovende natur. Ser vi ikke det, så ser vi ennå ingen ting. Vi er «likesom trær som går omkring».

Har du noen gang gitt deg tid til å tenke nærmere over hva det vil si å sove og drømme? Jeg vil kort forsøke å beskrive for deg hva det er som karakteriserer den tilstand som vi forstår med søvn og drøm. De mest karakteristiske trekk ved enhver søvn og drøm tror jeg kan sammenfattes i følgende 7 punkter, og

jeg henstiller til leserne selv å kontrollere om det stemmer. Hvis det nemlig stemmer med dine egne erfaringer, så betyr ordet «søvngjenger» og dagdrømmer altså verken overdrivelse eller skjellsord eller vittigheter. At det er noe komisk ved dagdrømmeriet er en sak for seg. Alle gode vittighetsblader spekulerer jo nettopp i det, men det er ikke derfor vi tar disse trekk av vår natur fram her.

1) I drømmetilstanden er alt det vi opplever faktisk utelukkende bilder. Vi ligger i vår seng, men opplever de utroligste ting som levende virkelighet. Vår «fantasi» har ingen «kritisk sensor» og løper derfor helt fritt mens bevisstheten «tar seg en blund». Dette første trekk er felles tror jeg for alt drømmeliv, både hos barn og voksne.

2) I drømmelivet kan de mest selvmot-sigende («ambivalente») opplevelser og meningsløsheter passere uten at vi reagerer riktig på dem før vi «våkner».

3) Det finner ofte sted såkalte «for-skyvninger» når vi sover, f. eks. at de minste småting og bagateller kan blåse seg opp til å ha den aller største betydning, mens store og vesentlige ting kan bli oversett, som de rene biting.

4) Handlinger og opplevelser som vi i våken tilstand ville rødme over og skamme oss over, kan i drømmer oppleves som ganske naturlige, fordi skamfølelsen mangler.

5) I drømmer går ofte våre innerste ønsker i oppfyllelse. Drømmene kan være så skønne og behagelige at vi blir ganske fortvilet når vi våkner fordi «det hele var en drøm». Ønskeoppfyllelsen hører særlig til barnets drømmeliv, men forekommer også hos voksne. Er man tørst, så drømmer man kanskje uavlatelig at man drikker, og den sultne drømmer han får mat. Drømmen røper derfor ofte hva

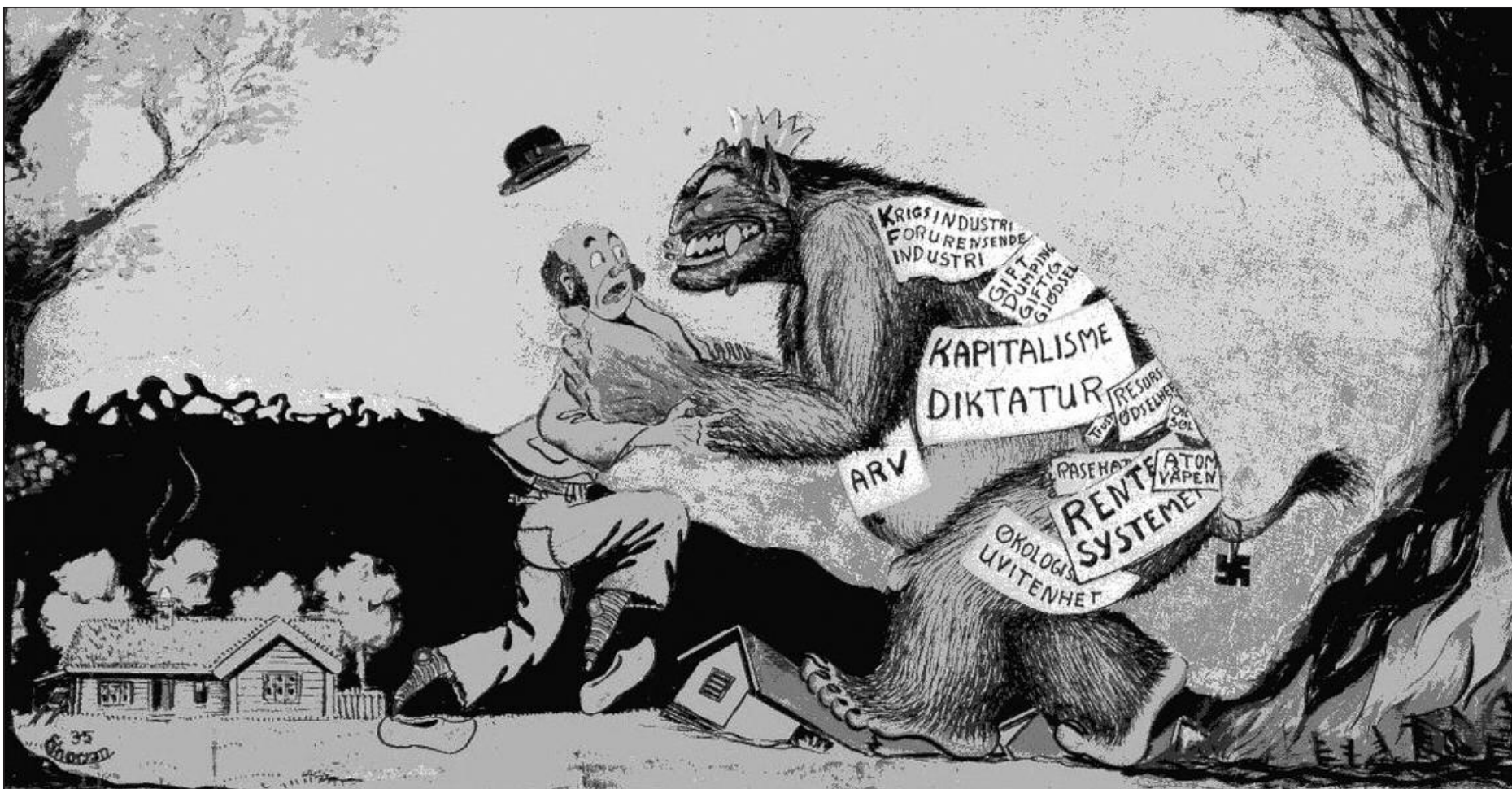
vi bevisst eller ubevisst lengter etter, eller hva vi mangler og savner. I «våken» tilstand har vi ofte «glemt» våre innerste savn og ønsker. I drømmer kommer det ofte for en dag hva vi ubevisst mangler eller savner, uten at vi i «våken» tilstand har vært oppmerksom på det. Det hender også ofte at «vi mister noe», eller «glemmer noe» eller systematisk «fortrenger noe» inne i oss selv og da hender det også ofte at vi i drømmetilstanden «finner igjen» det som vi har mistet eller kommer «ansikt til ansikt» med noe av det som vi har «glemt» eller «fortrengt». Det kan derfor ofte være nyttig å studere vårt eget drømmeliv for å komme til klarhet over hva det bor eller lever i vår innerste natur.

6) I mange tilfeller kan drømmen beskytte søvnen så vi «forsover oss», som det heter. I andre tilfeller kan drømmen «uroe» oss, så vi våkner og tenker over ting som vi ellers ikke hadde heftet oss ved.

7) Drømmetilstanden atskilles fra den «våkne» tilstand på den måten at den likesom er en «kløft» mellom dette at man «sover» og dette at man våkner. Overgangen over denne kløften kan variere fra det langsomme til det raskeste tempo.

Ikke sant! Er det ikke her vist til de mest iøynefallende trekk ved enhver alminnelig forekommende drømmetilstand? Altså: Hvis disse trekk også gjenfinnes i det daglige liv — hos alle nålevende naturlige og «normale» mennesker, så har vi ført bevis for at vi mennesker er dagdrømmere i dette ordets bokstavelige mening, selv om vi ved første og andre overveielse finner det utrolig, usannsynlig og usmakelig og kanskje forargelig.

(fra "Kunsten å lese Bibelen" av Bertram D. Brochmann)

Intervjuet som norske aviser ikke ville trykke

Per-Aslak Ertresvåg har i løpet av de siste tre årene utgitt to svært viktige bøker for tiden vi lever i: "Makten bak Makten" og "SOV, mitt lille Norge". Til tross for bøkens viktige og kontroversielle innhold og gode mottagelse blant publikum har norske aviser nesten konsekvent unnlatt å omtale Ertresvåg og hans bøker.

Av Hars Gaarder

www.nyhetsspeilet.no

Dette intervjuet som ble foretatt før SOV, mitt lille Norge kom ut ble tilbudt flere norske aviser og tidsskrifter, men ingen har ønsket å trykke det. Les og vurder selv om du finner innholdet og Ertresvågs synspunkter interessante for tiden vi lever i.

Nyhetsspeilet.no tør å bruke trykkefriheten på temaer som avisene tier om.

Per-Aslak Ertresvåg er ålesunder og ble født 9 år før krigen kom til Norge. Han gikk ut av Journalist-Akademiet i 1953 og har omkring 50 års erfaring som skrivende presseman. Han vakte oppsikt da han i en alder av over 70 år utga boka "Makten bak makten", som omhandler verdens skjulte maktstrukturer.

Hva fikk deg til å skrive Makten bak makten?

I 2001 fikk jeg tilsendt en bok i posten anonymt, med et innhold som jeg avviste fordi jeg ikke anså boken som troverdig. Jeg mottok også en bunke med webutskrifter senere, med samme innhold. Temaene var om konspirasjon og om maktgrupperinger i verden, blant annet "Bilderbergerne". Før angrepet på Irak skrev jeg kronikk i Dagbladet med tittelen "Kan vi elske Amerika?". Den fokuserte bl.a. på hva USA sier alle bør gjøre i forhold til hva USA faktisk selv gjør, som er et forræderi mot de verdier USA selv hevder å stå for. I kronikken nevnte jeg Bilderbergerne med noen få linjer, som var alt jeg visste dengang.

Jeg fikk mange oppringninger i kjølvannet av kronikken og ble bedt om å skrive mer om Bildenberg og det kom anbefalinger om bøker jeg burde lese.

På denne tiden hadde jeg vært et år i Spania og Frankrike og studert kunst. Planen var å fortsette med det et år til, og jeg hadde overhodet ingen planer om å skrive noen bok. Jeg avviste både innholdet jeg hadde fått tilsendt anonymt og spesielt tanken på å sette meg ned og gjøre noe med det. Tanken på at kapitalister hadde støttet både Hitler og kommunister anså jeg som ulogisk. Jeg hadde heller ingen holdepunkter for at krakket i 1929 var styrt av kapitalistene. Jeg skjøydet fra meg og hadde ingen interesse for det hele inntil jeg en kveld fikk en telefon nordfra som ble avsluttet med kommentaren "Men er du ikke journalist da?" Det fikk meg til å bestemme meg for å sette meg inn i saken, så jeg dro til Trøndelag og så gjennom en privat boksamling. Her gjenkjente jeg temaene om

Norske aviser har med ett unntak konsekvent unnlatt å omtale Ertresvåg og hans bøker.

konspirasjon. Forskjellen var at bøkene var skrevet av toppfolk i USA med seriøs reputasjon. Jeg skjønnte da at saken ikke lot seg avvise og at det var min samfunnsplikt å sette meg inn i materialet. En nøkkel til å forstå hva det hele går ut på var boka "None dare call it conspiracy" fra 1971 av Gary Allen. Den var umulig å oppdrive på Universitetsbiblioteket og Nasjonalbiblioteket og var forsvunnet fra nasjonalbibliotekene i andre nordiske land.

Før dette ante jeg ikke noe om strukturen som er på høyere nivå enn regjeringsnivå, og menneskene som har fått fingrene borti stadig flere kaker.

Hvordan var responsen fra forlagene; hva var de faglige argumentene for at omtrent ingen forlag ville utgi "Makten bak makten"?

Forlagene viste seg å være engstelige og sa nei til utgivelse med tynne begrunnelser. Men ett av de store forlagene har etterpå gitt uttrykk for at de angrer. Uansett hadde jeg bestemt meg for at boka skulle utgis om jeg så skulle bekoste det selv.

Hvordan har responsen på Makten bak makten vært – den har nå kommet i 4 opplag i løpet av snaue to år?

Den første responsen var fra en norsk offiser som ringte meg fra utlandet to dager etter at boka forelå. Han sa at han hadde ventet i 25 år på at denne boka skulle komme ut! Makten bak makten gikk rett inn på toppen av bestselgerlistene i Norge, først imellom Dan Browns to bøker "Da Vinci-koden" og "Engler og demoner" og deretter på topp foran begge. Jeg har fått flere hundre henvendelser etter utgivelsen; telefoner, brev og epost. Anmeldelsene var få og overfladiske. Selv anser Ertresvåg boka som den viktigste som kom ut i år 2006.

Har du mottatt informasjon etter at boka kom ut om temaer som du berører fra personer i Norge som har hatt nærkontakt med noe av det du beskriver?

Ja, både fra ofre og fra folk som har vært

i systemet.

Kan du gi noen eksempler på dette?

Av ofrene kan jeg nevne nordmenn som er blitt bestrålt for å ødelegge dem som mennesker og personer som har fått helseplager av chemtrails. Av personer i systemet kan jeg nevne kilder i det militære.

Omtale av temaer knyttet til bokas faglige innhold har til tross for stor leserinteresse blant folket vært nærmest fraværende i aviser og fjernsyn og hos ansvarlige myndigheter og politikere. Hvordan tolker du dette?

Det kan tolkes på ulikt vis. Det er ikke slik det burde være. Boka reiser en problematikk som burde vært diskutert i full bredde. I stedet er det forsøkt lagt lokk på. Alle har unngått å ta opp emnet, så noe må stikke under. Absolutt intet ville glede meg mer enn å bli tilbakevist, men realitetene lar seg ikke tilbakevise. Responsen har tvert imot bekreftet riktigheten av innholdet og jeg står ved alt jeg har skrevet.

Det skjer hele tiden noe som ikke blir oppfattet og forstått av media og opinionen. Mange skjønner mindre og mindre av det som foregår. Det som har skjedd med klimaet kan være et resultat av HAARP-teknologien som jeg skriver om. Det er neppe bare jeg som har denne tanken.

Hvordan tolker du at George W. Bush viste satanisthilsen til folket etter å ha avlagt ed for sin andre presidentperiode og det faktum at både Bush og John Kerry er medlemmer av den satanistiske Order of Scull & Bones?

Alt er deler av det samme spillet. Vi kjenner ikke det interne livet i hver elitegruppe, hva satanisme betyr for dem og på hvilken måte dette influerer på dem. De er anti-kristne. Politikken som har vært ført de siste årene har vært destruktiv i forhold til sivilsamfunnet. De river ned og konstruerer konflikter som skaper frustrasjon og problemer for vanlige mennesker.

Du omtaler fenomenet chemtrails (dvs. utslipp av kjemikalier fra fly) og beskriver selv dine observasjoner av slik spraying fra fly som etterlater seg hvite mønstre på himmelen som ser ut som atypiske skyer. Flere av oss la merke til dette over Oslo i pinsen i år. Kan du si litt om det du vet om kreftene som forestår chemtrail-utslippene?

Det er uomtvistelig at utslippene av chemtrails finner sted også i Norge. Det er de samme kreftene som står bak, og det må ha noe å gjøre med dette store, uforståelige prosjektet om at verdens befolkning skal gjennomgå en dramatisk desimering. Chemtrails-flyene kunne ikke bedrevet sin virksomhet over norsk jord uten samtykke fra den norske statsministeren og forsvarsministeren.

Utslippene kan bl.a. inneholde aluminiumsstøv, mikrober og mykoplasma. I Norge er det Oslo, Tromsø og deler av Hallingdal som får mest utslipp av chemtrails. I Tromsø er det et stort anlegg som heter EISCAT som driver et radaranlegg med diskutabile konsekvenser for befolkningen.

På bakgrunn av det faktum at så mye av djevelskapen har sitt utspring i USA, er det ikke da noe naivt, for ikke å si uansvarlig, at norske myndigheter fortsetter å sette sin lit til USA som sin beste venn og beskytter? Det kan jo tenkes at USA har en hemmelig agenda hvor Norge inngår som en liten brikke og hvor hensyn til Norges folk ikke inngår i målsettingene.

Nasjonen USA er selv blitt voldtatt og overtatt av en finanselite; de legitime myndighetene er langt på vei blitt satt ut av spill. NATO er styrt av den samme eliten.

Kjenner du til norske flyteblåsere som er blitt utsatt for overgrep?

Noen er forsøkt innesperret av psykiatrien. Et eksempel på det er Synnøve Fjellbakk Taftø, en fremragende jurist med lang karriere i Utenriksdepartementet.

■ forts. neste side

Om fiktive og reale verdier—

Du kan ikke løse et problem med samme måte å tenke på, som skapte problemene, sa Albert Einstein og dette kan vel ikke sies enklere. Altså: vi løser ikke finanskrisen med vanlige økonomiske tanker og pøser ut nye verdiløse sedler i milliardvis i et system som har store problemer med den eksisterende seddelmasse.

For å komme videre så kan vi starte med et samfunnsregnskap for å bli enig om hva som er utgift eller inntekt. Altså reale "utgifter" eller "inntekter".

Idag regnes utgifter som inntekter og beskattes som dette. F.eks. - Det personlige forbruk, offentlig og privat administrasjon. - Rettsvesen-jus-prosesser

-problem. Politikk-klassekamp og språkstrid- skolekirke- kino. Militær- sport- lotteri.

Alt dette skaper et veldig byråkrati, som også beskattes som inntekter.

Det er nå knapt 30% av innbyggerne som gjør et reallt arbeide. Resten er ansatt i de nevnte grupper ovenfor. - Reale inntekter kommer fra jordbruk, fiskeri, skipsfart, skogbruk, fedrift, naturrikdom og industri.

Finanskrisen i dag er et resultat av vår innstilling til hverandre - og vi har en egoistisk innstilling til våre naboer og andre. Hva kan jeg tjene på deg. Neste skritt var å tjene penger på penger. Penger som er tatt rett ut av luften. Penger er i praksis ikke verd noen ting. De er ikke verd mer enn vår fantasi bestemmer.

Så jeg vil påstå at om to banker skylder hverandre 100 mill. da kan de jo bare stryke summene og begge vil tjene på det. For de er begge kvitt 100 mill. i gjeld. Og

dette må vi bare fortsette med å stryke verdiløse summer som bare er papirpenger.

Her kan vi ta med Gandhis ord om at verden er full av tilsynelatende store problemer og for å takle dem så må vi være den forandringen du ønsker å se i verden. Vi må forandre oss selv, vår måte å tenke på. Kvitte oss med gamle tankemønstre om profitt inkludert trossystemer som støtter dette. Avløse disse tankene med en total bevissthet om at hver enkelt av oss er små celler i en stor levende organisme, menneskeheten som består av ca. 7 milliarder individer. Og vi har alle ansvar for at denne organismen skal fungere og følge livslovene.

Vi har ikke bare ansvar for oss selv, eller familie, eller vår bedrift, aksjer og obligasjoner. Men vi har også ansvar for all natur og miljø og hele samfunnsorganismen

Og den enkleste måten å gjøre det på--- "er å gjøre mot andre det vi vil at andre skal gjøre mot oss." Enklere kan det ikke sies. Og da vil vi oppdage et mirakel at for din egen innsats får du igjen mange andres innsats. Du får igjen flere tjenester enn det du gir.

Da er det ingen grunn til å slåss og krige. Tenk over det for dette er den egentlige egoisme som kommer alle til gode.

I diskusjoner så er det mange som sier at de kan ikke tenke seg et samfunn uten pengeøkonomi. Ingen vil jobbe dersom de ikke får betalt for jobben fordi vi er oppvokst med denne innstilling. I dag får vi demon-

strert at det går an. I et TV-program fra USA ble det vist at mange mill. mennesker nå jobber gratis for å samle inn mat og organisere matutdeling, koking og servere til flere mill. som har mistet alt under finanskrisen. Alle gir - mat som nærmer seg utgått dato, bakerne gir bort alle brød som ikke er blitt solgt. Og kirkene organiserer sovesaler.

Så her praktiserer man Albert Einsteins påstand om at vi ikke kan løse et problem med samme måte å tenke på som skapte problemet.

Ingen behøver å dø av sult. Dersom noen dør - kan det være selvmord. Noe man kan forstå under slike forhold.

Organiseringen kan utvides slik at de som har tapt alt, kan bli med å produsere, transportere, koke og servere uten at det koster et øre eller dollar. Vi er nå vitne til det største økonomisk-sosiale eksperiment i historien. Vi ser omrisset av et samfunn som går selvmirksomt av seg selv. Uten penger! Kalt totaløkonomi!

John Langvad

Kun 400 av de 1000 abonnenter (skoler og biblioteker får avisen gratis) trengs for å gjøre Samfunnsliv selvgående. Så hvor blir dere av, betalende abonnenter Støtt Samfunnsliv i denne avisdødens tid!

Anser du at norske politikere, myndigheter og presse har lært noe av det som skjedde i Norge før og under nazi-Tysklands okkupasjon av Norge?

Jeg tviler sterkt på det. Etter 18 år som stortingsmedarbeider hadde jeg mye tilitt til det sunne bondevett hos representantene. Men idag er det ikke mye tilbake.

Det beste spørsmålet som har dukket opp i norske media ble stilt av Jan Ege-land og lyder "Kan vi ha en alliert som torturerer?" Dette korte og presisespørsmålet anser jeg som eksistensielt. Ingen norsk politiker har hatt en kommentar til spørsmålet, og det forteller ganske mye.

Du har viet et kapittel til norsk presse med tittelen "Fra årvåken vakt til sovende vektor". Hva tror du det skyldes at tittelen kan se ut til å være mer aktuell enn noen gang?

Jeg er generelt skuffet over pressen i dag, ikke minst NRK. Det ser ut til å råde en flokkmentalitet, som for eksempel viser seg i måten de kaster seg over krim-saker på. Dekningen av det som skjer i verden i dag er mangelfull. Det er nødvendig å lese utenlandske aviser for å bli orientert. Mange har sluttet å kjøpe aviser. Avisene ser ut til å prioritere likegyldighet og tomhet.

Evnen til resonnering svekkes bl.a. på grunn av utbredt bestråling fra ulike hold. Folk blir syke, psykisk og fysisk. Utbredthet er et nytt fenomen som leger ikke vet å forholde seg til. Boken av Ronald Bye og Finn Sjøe forteller mye om dette, men ikke alt. Evnen til å se konsekvenser er blitt dårligere.

Er ikke pressens arbeid i bunn og grunn å formidle fakta som de er? Du nevner i boka at AIDS er menneskeskapt. Holdningene som frembrakte HIV/AIDS i 1970-årene var at "befolkningseksplorasjonen" ble ansett for å være den altoverskyggende trusel mot liv og miljø på jorden.

Mediene har store vansker med å forholde seg til hva AIDS er, nemlig et produkt av forskning og laboratoriearbeid. Dette er bare et av mange prosjekter for å minske befolkningen i verden, først og fremst i de fattige landene. Mannefallet det snakket om at AIDS ville medføre har ikke skjedd. Pressen holder seg ikke til de faktiske forhold.

At såvel USA som Vatikanet hjalp titusenvis av nazikriminelle å flykte etter krigen bør vel kunne anses som viktig historisk informasjon? Hvorfor er f. eks. ikke informasjonen om at Josef Mengele, "døds-legen" fra Auschwitz, like etter 2. Verdenskrig fikk en hemmelig toppjobb i USA med vide fullmakter til å utføre menneskeforsøk kommet frem via media? Dette er da interessant nok for en presse som stadig jakter på personer og regjeringer å henge ut.

Som gammel pressemann anser jeg Josef Mengele som vel verd å skrive om.

Når tausheten i stedet brer seg burde det kanskje føre til refleksjon hos dagens journalister.

Fra mange kilder hevdes det nå at det planlegges et totalitært overvåkings-samfunn i USA og Europa, som er i ferd med å bli implementert gjennom en brick-by-brick snikinnføring. EUs data-lagringsdirektiv vil være et skritt i denne retningen. Kan det høyteknologiske kontrollapparatet som er i ferd med å bli installert ha som skjult hensikt å kneble ethvert forsøk på sivil ulydighet i et samfunn som ingen ønsker seg? Er ikke dette allerede i ferd med å skje i USA?

Ja, dette er planen – full kontroll med enkeltindividet; "the psycho-civilized society". Dette vil skje hvis vi ikke reagerer, og det er for stort til å kunne fattes som realitet.

Kan det tenkes at den nye anti-terrorlov-givningen i USA (The Patriot Act m.m.) har til hensikt å kunne benyttes mot sanne patrioter som motsetter seg en plan-

lagt innføring av fascisme?

Selve prosjektet er fascistisk, innblandet er både mafiatenkning og satanisme. Dette er en sterk cocktail.

Er det ting som tyder på at PST (Politiets Overvåkingstjeneste) er i ferd med å rette sin overvåking mot patriotiske norske borgere som ikke er en trusel mot land eller stat men som ønsker å bidra til å sikre grunnleggende verdier i det norske samfunnet, som demokrati, frihet og rettferdighet?

Det er en oppfatning mange har. 14 august 2003 stod det over hele forsiden på Dagsavisen at "globaliseringsmotstandere er en fare for rikets sikkerhet". Dette ble uttalt av daværende statssekretær i Justisdepartementet Jørn Holme som i dag er PST-sjef. Konklusjonen var gitt på grunnlag av en sikkerhetsanalyse foretatt av departementet.

Har du merket noe som kan beskrives som en begynnende oppvåkning blant nordmenn som aner fare på ferde?

Ja – hele reaksjonen på boka er en slik positiv reaksjon. Jeg har blitt invitert til å holde foredrag Norge rundt fra Kristiansand i sør til Finnmark i nord og mange ulike samfunnsgrupper har vist engasjement og interesse. Det jeg tidlig oppdaget var at det finnes mange mennesker i Norge som egentlig vet mye mer om disse tingene enn jeg!

Den mest spennende og inspirerende responsen fikk jeg fra en samling med siviløkonomer og bankøkonomer i Håndverkeren, de fleste var mellom 35 og 45 år. Det var praktisk talt full sal og en diskusjon som viste et genuint engasjement for å finne ut hva fremtiden vil bringe.

Hva vil du si til norske politikere og ansvarlige myndighetspersoner?

Det er foruroligende at så mye har kunnet skje her i Norge som tydelig bærer

preg av styring utenfra, uten at det har kommet så mye som et musepip fra dem. Mange savner politikere med ryggrad.

Og til slutt – hva vil du si til norsk presse og media?

Det vil være fint hvis de våknet – eller at de får lov til å våkne. Jeg startet en arbeidsgruppe som arbeidet i 6 måneder for å finne sannheten bak terrorangrepet i New York 11. september 2001. Da vi la frem våre funn på en pressekonferanse var konklusjonen at det var en inside job utført av CIA og de militære, iverksatt av etterretningsorganer. På pressekonferansen møtte bare representanter for tre presseorganer.

Italias tidligere president og innenriksminister Francesco Cossiga bekrefter at det var en inside job. I et intervju med den italienske kvalitetsavisen Corriere della Sera hevder han at dette er noe alle etterretningsvesen i Europa og USA vet.

Det er utenkelig at fire fly kunne fly i over en time over verdens best bevoktede luftrom. Tidligere statsråder i USA og Storbritannia, CIA-folk og militære ledere sier det samme. Er ikke det tankevekkende?

Om forfatteren

Hans Gaarder

Hans K. Gaarder er utdannet siviløkonom og svært tverrfaglig av legning; "mest interessert i det som ikke har noe med økonomi å gjøre". Som frittstående helseforsker med fysikk som grunnlag kom han frem til at det må finnes store mengder informasjon om helse, sykdom, sykdomsforebygging og helbredelse som blir hemmeligholdt av sterke krefter, bl.a. informasjon knyttet til biofysikk og frekvensers betydning for kropp og helse. Er i de siste årene blitt mer opptatt av å kartlegge og eksponere THEY og hva i huleste det er de holder på med.

Strålefotografering

Ved Svein O. Hauffen

Følgende er den mest spennende beretning jeg har lest om muligheten til å synliggjøre noen sider av den usynlige virkelighet. Av tilværelsens overbiologiske, overmaterielle side - som er omtalt bl.a. av seere og profeter fra Paulus til Emanuel Swedenborg og B.Dybwad Brochmann; bl.a i boken "Bibelen og naturvitenskapen" .

”Fotografering av den usynlige verden”

I Dalawarr Laboratoriene i Oxford har man etter hva «New Outlook» meddeler, eksperimentert ut et kamera som er i stand til å gjengi fotografiske utstrålinger som kommer fra en hvilken som helst gjenstand. Man har funnet at alle ting i universet, fra en elektron til en melkevei, sender ut stråler, og at de har sin bestemte

te signatur-tone. Bildene av de forskjellige strålemønstre bringes frem ved en spesiell toneprosess. Det merkelige fotoapparatet fotograferer således på en måte i en annen dimensjon enn i rommet, og får frem bilder av utstrålinger fra atomer, fra levende celler og fra hele organismer.

Fotograferer man f. eks. en kastanje-nøtt, og den er frisk og levende, vil man få frem et bilde av myriader av stråler. Og det underlige er at det strålningsbildet som kommer frem, vil vise det fremtidige tre som befinner seg som kime i nøtten: Man kan se bildet av fremtidige røtter og blomster.

Denne fotograferingsprosess som foregår «utenfor tid og rom», har åpenbart at alle former for energi vi kjenner, stammer fra en kosmisk energikilde som er alltid og overalt. Universet er ingen død ting, det er fylt av et ubegrenset energihav, som endog i de fjerneste stjerneregioner ligger klar til å bli kalt til liv. Denne kosmiske energi er ikke alene alle energiformers kilde, som elektrisitet,

varme, lys osv., men den er også alle tings opphav.— Man har også funnet ut at åndelig aktivitet og ladede partikler springer ut fra en felles kilde, som man kan kalle den universelle ånd. Det er et annet aspekt ved den kosmiske energi, og det er ”intelligensens moder”. Det heter videre at det har lyktes å få frem bildet av en tanke ved hjelp av dette lyd-kameraet. Man er kommet til at utstrålinger av enhver art har forbindelse med lyd, er underlagt harmonilover som vi kjenner fra musikken. Kjent fra musikken er resonans-prinsippet: at en vibrerende fiolinstreng kan knuse et vinglass. Nå viser det seg at resonans inntreffer ikke bare ved lydbølger, men også ved alle former for strålninger, og at dette spiller en fundamental rolle i naturen. Ved resonans mottar alt som gror energi fra den opprinnelige kilde ved hjelp av solen.

Det er også blitt påvist ved strålefotografering at spiralformen, som viser seg når planten gror opp fra et frø, er nøyaktig den posisjon hvor resonansen er

sterkest.

Det viser seg også at resonans forekommer mellom en hel organisme og en fjern del av den, f. eks. mellom et tre og et avrevet blad, eller mellom et menneske og en blodprøve som er tatt. Man har ved hjelp av strålefotografering av en blodprøve kunnet påvise svangerskap hos kvinner eller sykdommer i forskjellige organer, ja man har kunnet påvise anlegget for sykdommen før den inntrådte.

Det heter i artikkelen at den nye viden-skap, strålefotografering i løpet av sin utvikling kanskje skal åpenbare mer av virkelighetens natur enn det hittil er oppdaget i laboratoriene.”

Artikkelen er hentet fra kulturtidskrif-tet LIBRA som efter flere syn er Norges mest leseverdige kvalitetsblad – ved siden av Samfunnsliv.

De kollektive misforståelsers tragedie – viktig nytt

Ved S.O.H.

Foruroligende meldinger om avisdød øker. Også i Norge. Moss Dagblad måtte nedlegge driften efter 97 år. Halden Dagblad likeså. Andre med. Beklageligvis også det gode Nyorienteringsblad Alternativt Samfunn. Flere står for tur. Og økende avisdød fryktes.

Pengenød og avisdød

Sistnevnte følger av førstnevnte. Førstnevnte følger dels av progressiv prisstigning på alle utgivelsesomkostninger som langt over stiger hva folk antar. Markedsundersøkelser viser at avisdødens oftest "ukjente" hovedfaktor kunne kalles: Det subjektive "fellesbedrag". El-

ler - De kollektive misforståelsers tragedie. Som følger av mange abonnenters fellesbanale feilslutning i retning av: "Det spiller ingen rolle om jeg er sen med innbetaling, når de andre betaler i tide". DET ER SUMMEN AV DE MANGES FELLES FEILSLUTNINGER SOM "Summerer" SEG TIL DET ØKONOMISKE UNDERSKUDD; HVIS KONSEKVENS BLIR: AVISDØD !

Aktuell realisme

I disse krisetider ville det være et mirakel om Samfunnsliv var utenfor faresonen. Realister venter ikke på mirakler, men forventer realisme og solidaritet. Kort sagt: Solidarisk bruk av vedlagt innbetalingskort til omgående abonnementbetaling. M.a.o: Istedenfor nevnte kollektive

villfarelse, personlig velfarelse; som konsekvent sier: "Det BETYR noe at jeg betaler - og gjør det NÅ !"

Vennlig tilbud

Fra bladets utgivere tilbys AMNESTI for alle som er skyldig i ubetalte bladpenger for opptil flere år. Til gjengjeld forventes selsagt omgående betaling av skyldig beløp for 2009.

Gavmilde og samvittighetsvåkne som sender STØTTEBELØP utover de aktuelle kr.500,- støtter en god sak og anses som forbilledlige venner av fremtidsorientert samfunnssolidaritet.

Dostojewskij og vi

I Peer Gynt definere H. Ibsen forskjellen mellom menneske og troll slik: "Menneske, vær deg selv. Troll: Vær deg selv

nok !". De som har nok med seg selv (og sitt) blir likegyldige mot andre. Forfatteren Eli Wiesel skrev det kjente fyndord: "Det godes motsetning er ikke alene det onde, men også likegyldigheten." I menneskekjenneren F. Dostojewskijs berømte roman "Brødrene Karamasov" står disse megetsigende ord til oss: "Vi er alle skyldige for hverandre". Vi skylder hverandre noe - men noen vil unngå å betale sin skyld. (Visse kommer heller med beskyldninger. Eller lar andre unngjelde - istedenfor å betale sin gjeld.) Men våkne mennesker er seg sitt personlige ansvar bevisst - som ansvarlige personer. Som blir til medansvarlige personer - i medmenneskelighet. For dem gjelder det noe mer enn takknemlighetsgjeld og æresgjeld - -

Nyorienteringens vei til fred på jord

(utdrag fra Innføring i logokratiet, bind 4)

Av Gjert Edvard Bonde.

(Innsendt av Armand Edgar Nyhus.)

Alle mennesker i den hedenske voldsstats skoler læres opp til å tro på volds-midlet, på den fysiske makt, på knyttneven, på kuler og krutt, på dødsstråler og atombomber, på fjernstyrte raketter. Og hele vår samtid med alle våre "myndigheter" i spissen setter inn hele sin tyngde for å få menigmann til å tro at dette er sannheten. Når så mange sier det samme, kan det vel ikke være annerledes! Det er som erfaringene fra to veldige verdenskriger er gått sporløst hen over massens hoder! - til tross for at all historieforskning bare kan bekrefte, at jo sterkere en part var militært rustet, dess sterkere måtte motparten ruste for å være "jevn-

byrdig", - men desto større ble ødeleg-gelsene!

Vi husker hvordan statsminister Ny-gårdsvold i sin tid - etter den 2. verdens-krig - uforvarende kom til å bekrefte denne tese. - Han ble sterkt bebreidet at han ikke hadde "rustet sterkt nok opp". Han svarte: "Hadde vi rustet sterkere opp og gjort sterkere militær motstand, så hadde ødeleggelsen av vårt lands verdier blitt tilsvarende så meget større. For det er jo klart at det overmektige Tyskland ville sette inn stadig sterkere krefter på å overmanne det lille Norge".

Det er besynderlig at ikke bevissthets-graden iallfall i vårt folk er større. For vi burde være kommet så langt nå at vi visste, at bomber, kanoner og raketter ikke fyrer seg selv av, men at det er den menneskelige tanke og det menneskelige inngrep som ligger bak alt. En gang vil også vår tids mennesker være kommet så langt at de med forundring konstaterer: det er tanken som skaper! Det er den

menneskelige tanke som går forut for enhver menneskelig handling. Det er menneskenes egen tenkemåte som skaper krig eller fred! Vil du ha fred på jorden mellom menneskene, må du derfor begynne å tenke på en ny måte. Fortsetter du med å tenke på den gamle måte, får du krig som før. " Det åndelige forsvar" består altså i en ny tenkemåte. Det åndelige forsvar består i å skape en høyere bevissthetsgrad hos menneskene. "Det åndelige forsvar" består i å utforske krigs-årsakene. Det åndelige forsvar består for det enkelte individ, for det enkelte folk i å utforske samlivslovene - som er allmenngyldige og universelle. Kristus sier om dette: Søk først Guds rikes lovmessighet, erkjenn den å handle etter den, - da får vi alle de andre ting i tillegg. Da får vi fred, frihet, trygghet og

velstand mellom menneskene på jord. Da kan vi kaste raketter og atombomber på skraphaugen som overflødige. Da kan vi opphøre med militærrustninger og la

være å ofre vår beste ungdoms kostbare liv, vårt mest effektive forsvar er vår nye tankevirksomhet, vår nye måte å se livet på - nemlig at alt har en årsak, alt som skjer mellom menneskene er lovmessig bundet, alt har en sammenheng. Vårt beste forsvar er vårt åndelige forsvar, som altså består i den høyest mulige bevissthetsgrad hos alle, den størst mulige innsikt i livslovmessigheten hos de fleste. Samtidig som den enkelte og det kollektive individ i det daglige liv handler etter dette innsiktnivå.

Å skaffe deg fred og trygge kår kan altså hver og en av oss være med på å skaffe seg kunnskap og innsikt om. Med slik kunnskap, kyndighet og innsikt kan du behandle dynamitt. Ved ukyndighet skader du deg selv og dine medmennesker. Kunnskap og visdomservervelse om samlivslovene er det åndelige forsvar, det er nyorienteringens vei til fred på jord.

Darwinjubileet

Av Nils Rønnebak

På Darwins tid skrev den store svenske salmedikter og biskop Johan Olof Wallin følgende:

«Jag ser Hans spår, varhelst en kraft sig röjer,
en blomma doftar och ett ax sig böjer,
Uti den suck jag drar, den luft jag andas,
Hans kärlek blandas.

Jag hör Hans röst, där sommarvinden susar,
där lunden sjunger och där floden brusar.
Jag hör den ljuvaste i mit hjärta tala
och mig hugsvala.

Ack, när så mycket skönt i varje åder
Av skapelsen och livet sig förråder,
Hur skön då måste själva källan vara –
Den evigt klara!”

Denne skjønnne salme bør gi noe å tenke på for darwinister og andre som heller ikke i dag synes å kunne løfte blikket opp fra puslespillet og se det overordnede!

Wallin ser «så meget skönt i varje åder». Forstår darwinistene f.eks. enda ikke betydningen av skjønnhetens eksistens i skaperverket? Over alt møter oss en åpenbaring av overveldende skjønnhet - som i plante- og dyreriket, i blomstenes farge og duft, i fuglenes prakt og sang - der lunden synger - over alt der Livet folder seg ut på alle plan! Også i mennesket og menneskenes liv.

Denne skjønnhets tilblivelse lar seg ikke forklare ut fra Darwins teori! Her dreier det seg om noe mer enn tilpasning, et naturlig utvalg eller et resultat av kampen for å overleve!

«Vi ser Hans spår», den største kunstners og designers verk! Og skjønnheten er bare en blant så mange og forskjellige gjenspeilinger av skaperens fullkommenhet - rundt oss og i oss!

Menneskesynet

Det helt avgjørende er at darwinismen slett ikke strekker til når det gjelder forståelsen av mennesket og våre liv. Darwinistene har i minste detalj studert de enkelte arters utvikling og egenart, men

de synes enda ikke å ha sett menneskets egenart og menneskets skapelse - ikke bare som en biologisk art, men som åndsvesen. Vi tilhører ikke dyreriket, vi er skapt for åndsriket, Guds Rike, der åndelig lov er avgjørende.

Den manglende forståelsen av mennesket har fått katastrofale konsekvenser, ikke bare som følge av den såkalte sosialdarwinismen - som Darwin neppe kan lastes for - men sneversynet har smittet over også på vitenskaper der det først og fremst skulle dreie seg om mennesket - individ og samfunn.

Darwins verk «Artenes opprinnelse» er satt opp mot Bibelen når det gjelder spørsmålet om hvilken bok som er den viktigste for menneskeheten. Men det er Bibelen som omhandler menneskets skapelse og utvikling, menneskets egenart, skapt i Guds bilde, som åndsvesen!

Mennesket selv har skapende ånd! Dette gir mennesket de aller største muligheter, men betyr også den aller største risiko!

Bibelen omhandler fra først til sist menneskets skapelse, vekst og utvikling, våre liv -individ og samfunn, våre fristelser, vår frelse, vårt forhold til vår Skaper og Frelser, til vår neste og skaperverket.

Det dreier seg om Veien, Sannheten og Livet - menneskelivet!

I denne boken ser vi at Gud, Skaperen, ikke er uendelig fjern og passiv, men «arbeider» fortsatt! Og vi kan også i dag over alt se at Gud griper inn i menneskers liv, her og nå!

Vi er midt i en intens og ofte hard livskamp og skapelsesprosess, en åndskamp som angår både individ og samfunn. Forståelsen av dette, av oss selv og vår Skapers store tanke med oss er av langt større betydning enn puslespillet i biologien!

Vi minnes Peer Gynt. Han var rikt begavet, men hans sprudlende fantasi førte ham på avveier. Det ble mye «sprell og sparken» - og løgn om livet. Å kjenne seg selv og å være seg selv, være den han var skap til å være, hadde han ikke ofret mye tid og oppmerksomhet på. Derfor reiste seg til slutt det store spørsmål: «Hvor var jeg med Guds stempel på min panne?» Ja, hva er Guds stempel på menneskets - på vår panne?

gode og selvopptatte, og folkemord får lov til å skje. Irak har etter USA og England sin embargo ikke medisiner eller medisinsk utstyr. Kreft har antatt epidemiske tilstander fordi det er brukt uranriket ammunisjon i tusener av kilo, skutt fra fly, og dette har også spredt seg med vær og vind over hele verden. Psykopatisme i den grad vestlige ledere har herjet med Irak, er sinnssykdom, og det som skjer med Palestina utført av jøder, er sinnssykdom, mennesker uten samvittighet, men som er fulle av grådighet og som vil ha et Israel som ikke har livets rett fordi det strider mot livets lover slik det nå foregår, for hjertets lov er livslov, og den er ikke å slå sin neste i ansiktet, men er tjeneråndens lov, kjærlighetens vei som har livets lov på sin side.

Holocaust - en virkelighet som hendte

Av Armand Edgar Nyhus.

Holocaust er en virkelighet ingen kan komme unna. At tallet på drepte jøder er 6 000 000 er det ingen tvil om, men ikke alle ble gasset, men sultet i hjel eller ble skutt eller utsatt for eksperimenter som de døde av. Det var mange unge forskere som hadde tilgang til materiale i begynnelsen av 1980 årene, fordi alle som ble et offer for denne ånd, ble innført i protokoller og arkiver som fortalte sin blodige historie. Psykiatriske pasienter ble også avlivet i hundretusener, hvis det riktige tallet ikke er tre millioner drepte. I boken "Dødens leger" av Ingvar Ustvedt som utkom i 1997, er det ting som kan tyde på det. Drap var statlig industri i Hitler-Tyskland, og det er krefter blant oss i dag som arbeider for å bagatellisere det hele,

fordi nazismen er på fremmarsj i hele den vestlige verden, og vi må se at den politisk skapte innvandring av andre folkeslag til Europa, skaper en grobunn for denne bestialske tenkemåte som i funksjon er en form for sinnssykdom som angriper ellers normale mennesker. Boken av Ustvedt gir et bilde av kynisme og følelseskulde der også tyske soldater som f.eks. var bombesjokket eller hadde fått nervøst sammenbrudd, ble gasset i hjel. Når vi opplever krefter som arbeider for å bagatellisere holocaust, så må vi se at historien går i ring, fordi det er villet slik politisk, for ingenting skjer tilfeldig, men er villet slik, og vi har aldri hatt en saklig og folkelig debatt om nazismen her i landet og hva den fører til.

Kapitalismen en fare for verden

Av Armand Edgar Nyhus.

Kapitalismen fungerer ikke uten konflikter og kriger. Vi ser i dag Israels krig mot palestina-araberne, krigen i Irak utført av amerikanske soldater, krigen i Afghanistan der også lille kapitalistiske Norge deltar med soldater, kriger som er årsaker av kapitalismen som økonomisk fenomen. Det er underlig å tenke seg noen ti år tilbake da parolen til arbeidsmannen og kvinnen var: Vekk med kapitalismen, solidaritet og brorskap og søskenånd. Kristne verdier som den enkle norske arbeidsmannen hevdet og kjempet for. Den amerikanske våpenindustrien eid av den sionistiske storfinansens sysselsetter 4 millioner amerikanske arbeidere, våpenindustrien er verdens største industri, og skal verden ha en sjanse til å unngå et

fremtidig ragnarok, bør de i alle land begynne og omstille de ansatte i denne industri til arbeide som har andre hensikter enn krig. Bertram Dybwad Brochmann kom med Totalitetsøkonomien, en dekapitalisert og rentefri økonomi som representerer realverdiene og går motsatte vei enn kapitalismen, altså nedover, i stede for å kapitalisere oppover mot pris uendelig. En god timelønn kunne være 50 kroner, og leveomkostningene deretter som en begynnelse på et dekapitalisert samfunn som fører til desentralisering i stedet for sentralisering og et statsapparat som nå er blitt til et redskap for diktaturet, i stedet for frihet fra enevælde og sentraldiktatur.

Verden anno 2009

Av Armand Edgar Nyhus.

Hva er det verden opplever i dag og ikke reagerer normalt på? Jo, krig og okkupasjon av en annen rases leveområde. Det er nå ca. 400 000 jødiske bosettere på palestinsk område. Når vi opplever at menneskene ikke reagerer normalt på slik urett, men er likegyldige og selv gode (psykopatisme) som vi ser både blant lederne i vårt eget land, som i andre land (Israel f.eks.) og hvordan psykopater leder sine nasjoner ved å underkue og holde sitt lands innbyggere nede i fattigdom og bruker militær makt over dem for å holde dem underkuet og nede, mens en fåtallig elite lever et liv i overdådighet, og den opplyste verden lukker sine øyne for det, da ser vi at propagandaen i de vestlige medier har nådd sitt mål: å gjøre menneskene likegyldige og sløve, selv-

Kunsten å lese bibelen

– En bokanmeldelse fra USA.

I mai 2009 sendte vi ca. 60 eksemplarer av den engelske versjonen av Bertram D. Brochmanns hovedverk "Kunsten å lese Bibelen" til en bekjent i California, Raymond Sverre Larsen. Sommeren 2005 var han i Salten i Nordland på leting etter norske slektninger. Han ble så begeistret over BDBs bok at han nylig sendte en bokanmeldelse som nå er oversatt og kommer i sin helhet i etterfølgende.

Hensikten med denne bokanmeldelsen var fra Raymond Sverre Larsens side å sende den til slekt og venner i håp om at de ville ønske å lese BDBs bok.

Vi synes han korte sammendrag av "Kunsten å lese Bibelen" og det BDB stod for er meget velskrevet og treffende. Han har sannelig funnet "The Spirit of Brochmann" (Brochmanns ånd) som han skriver det i et brev. I den engelske versjonen av BDBs bok er Raymond Sverre Larsens essay "Elsk dine fiender" med som avsluttende tekst. Hans vel-skrevne essay stod på trykk i Samfunnsliv for et par år siden.

KUNSTEN Å LESE BIBELEN

Bertram D. Brochmann
Skrevet 1947
Norsk utgave: Eget Forlag, Bergen, 1950
Norsk utgave: Bondes Forlag, Fauske, 2007
Engelsk utgave: Bondes Forlag, Fauske, 2009
Pocketbok 431 sider
Oversatt fra norsk av Lynne Hippler
Redigert av Dag Ove Johansen

Anmeldt av **Raymond .S. Larsen**
23. mai 2009

Sist måned feiret jeg min 75-årsdag og i går, nøyaktig en måned senere, avsluttet jeg lesningen av "Kunsten å lese Bibelen" av B. D. Brochmann, skrevet i 1947, første gang utgitt i 1950 og oversatt til engelsk i 2009. Brochmann er av noen kalt "Norges største samfunnsreformatør" og "Kunsten å lese Bibelen" illustrerer tydelig hvorfor han har fått en slik fornem tittel, mannen som for det meste er en ukjent, avvist og/eller glemt forfatter og tenker utenfor Norges grenser.

Mens jeg ble brakt ut i verden på et lite hospital i Viking, Alberta, Canada, under depresjonstiden på 20-tallet, ble den tidligere stortingsrepresentanten B. D. Brochmann en tydelig proteststemme mot de sosiale tumultene i Europa og i særdeleshet mot Norges skjebne som en brikke i maktkampen mellom kommunismen under Lenin, fascismen under Hitler og Mussolini og de vestlige staters kapitalistiske demokratier i hovedsak under ledelse av England og USA. Men

det som gjorde Brochmann unik, var at han ikke bare var en "snakkesalig" politiker; han var en selvlært teolog som brakte inn en kraftfull stemme i den politiske samtalen der han satte fokus på det enorme gapet mellom det Kristus lærte og det som Norge, en såkalt kristen nasjon siden kristendommen ble erklært som statsreligion under Olav den hellige, i virkeligheten praktiserte. Hans sterkeste ord ble brukt mot kirken og de statlige "kappeklede" som styrte nasjonen; og selv om at hans far var en meget kjent luthersk prest som skrev omfattende tekster om liknende bibeltemaer, påstod han også at heller ikke hans egen far forstod omfanget av "lyset som omfatter hele universet" som han selv hadde det privilegium å få se.

Materiale i utvikling

Brochmann tillot seg selv å bli innvalgt i Stortinget i 1933 og selv om han aldri drev noen som helst valgkampanje oppnådde Samfundspartiet 45 000 stemmer ved valget; han gjorde dette fordi folk så ham som en leder og som folketaler trakk langt flere tilhørere enn noen annen politiker på denne tiden. Men han avviste denne "lederrollen" fordi han trodde på Kristus og hans ord om at ved å søke etter konger og ledere, så ville man som kristen frasi seg eget kreativt, selvvirksomt og samfunnsbyggende potensial og ansvar. Han så at både politikere og kirkeledere ble forvandlet til oppblåste figurer og blinde ledere som samlet seg rundt egne maktposisjoner, makt som rettmessig tilhørte folkesamfunnet. Og folket selv hjelper og støtter denne prosessen fordi de er blitt fortalt av kirken at de er onde og syndefulle, når de faktiske egentlig er ufullkomne mennesker, "materiale i utvikling", som anstrenger seg for å leve et kristenliv under tvang som er påført dem av et statskirke-hierarki som har gjort kristenlivet til et personlig anliggende og ikke også et samfunnsanliggende slik Kristus ville det. På denne måten er kristendommens belønning et slags "kake-i-himmelen"-håp om ren og skjær overlevelse på jorden og et bedre liv etter døden, når faktum er at dette Himmelsrike-liknende samfunnet er tilgjengelig for de kristne allerede her og nå, i denne verden, og gjennomsyrrer den totale levende organismen som er menneskeheten. Dette virkelige livet fornektet grenser og forskjeller som er satt opp av våre kirke- og statsledere (som vi støtter som en saueflokk), vårt "behov for konger og avguder" blant oss, som rett og slett plyndrer saueflokken, får dem til å opprettholde systemet med såkalte ledere gjennom et stadig tyngre skattesystem og som aldri avleverer en eneste krone tilbake til folket som ikke alt var tjent av folket og gitt som skatter fra begynnelsen av.

Gudsrike på jord

Brochmann prekte (uten noen tittel fra noe presteseminar) at dette systemet har holdt oss i en slags "drømmetilstand"-

Raymond Sverre Larsen (t.h.) sammen med Dag O. Johansen på vei til Horndal i Sørfold, Nordland, sommeren 2005

virkelighet de siste 2000 årene når vi faktisk burde ha levd i en "realitetsorientert virkelighet" slik Kristus lærte; at dette riket Jesus snakket om ikke er en drømmetilstand slik verden hevder, men sann virkelighet. Våre moderne samfunn har snudd alt på hodet: at Kristus var en underholdende morallærer og grunnlegger av en religion kalt kristendommen og at hans ideer om hvordan man skulle styre et samfunn, var helt urealistiske. Brochmann følger opp Kristi ord i Bergprekenen og informerer oss om at det i virkeligheten er kirke- og statssystemet som er uvirkelig, snudd på hodet, en slags latterliggjøring av den prosessen mot Gudsriket som Kristus med "100% nøyaktighet og perfekt kunnskap" av det hele, ønsker vi skal etablere her på jorden, her og nå. Når han etter en av sine taler der han knuser argumentene til en antatt lærd politiker, blir spurt av samme person: "Vel, hvem skal da styre oss?", hvorpå Brochmann svarer: "Gud, selvfølgelig."

Livet i et nøtteskall

Med andre ord kunngjorde Brochmann sin visjon om et samfunn han trodde Norge kunne oppnå, og som ville bli et fyrtårn for resten av verden gjennom sitt eksempel, der mennesker i tette, kjærlige og vise samfunn sørget for hverandre og seg selv ved å etterleve forskriftene i Bergprekenen og lignelsene, noe han fortolker som "Livet i et nøtteskall". Lignelsene dreier seg ikke om moralske lærerstykker for individet, hevder han; de er beskrivelser av oss selv og hele vårt verdenssystem, og de vil være anvendelige for oss som samfunn, ikke bare for å bli etterlevd i våre privatliv der det heter at "min tro er min egen sak" og "Kirke og stat må ikke blandes." Det er vi selv som er Kristi brud slik det beskrives i Johannes' åpenbaring. Og det er kirken som er Babylons hore; det er bare fordømmelser i Åpenbaringen om Solgt-til-staten-kirkene; det finnes overhodet ikke et eneste ord eller en lovnad i Åpenbaringen om at kirkene skal overleve. De er, i likhet med våre politiske strukturer, ufullkomne verdslige fartøyer for avguder, grådighet og utskielser, setter grupper opp mot hverandre, insisterer på vinere og tapere, tolererer urettferdigheter og fattigdom når faktum er at vitenskapen hevder at verden lett kan produsere nok mat og varer til alle og enhver.

av avgudsstatuer, farget glass og liturgier som holder oss komfortable i håpet om et liv etter døden, men skaper liten fremgang mot en universelt samfunn under Gud på jorden, i dette livet, her og nå. Han sluttet å delta ved nattverdsseremoniene da det gikk opp for ham at det var et substitutt for blodofringen vi fortsatt ville holde fast ved slik at vi kunne fortsette med å bemyndige staten til å drepe i vårt navn og deretter få syndsforlatelse. Faktum er at det hellige målet for Gudsriket er å eliminere vårt behov for blodoffer (inkludert ofringen av våre unge til å utføre drap på andre) så vi må se til å vokse oss ut av dette behovet for dette fryktelige avgudsbildet, hevder Brochmann.

Krigen og rettsoppgjøret

Det som gjør Brochmanns ideer så overbevisende, er hans absolutte og standhaftige tro på den åpenbaringen han har sett og hans beslutsomhet til å kaste lys over så mye av dette som mulig for oss. Han ble værende i Norge da Nazi-Tyskland okkuperte landet og fortsatte dialogen selv med okkupantene, et eksempel på "å elske sine fiender", slik Kristus befalte. I 1937 skrev han et brev til Hitler der han profetisk beskriver Hitlers fall hvis han fortsatte på sin voldelige vei. Han kalte England "den grådigste av alle nasjoner" på grunn av landets imperiebyggende dominerende av halve verden, og da i særdeleshet dets ønske om å kontrollere Norge som en nasjon av husmenn (England tapte kampen om okkupasjonen av Norge da Tyskland invaderte landet 9.april 1940). Under krigen kritiserte han uten omsvøp den tyskvennlige NS-regjeringen under Quisling, særlig politikere som skrøt av egen fortreffelighet i forbindelse med hjelpeaksjoner, noe folk selv kunne ha utført langt bedre. Han kom også med sterk kritikk av den norske regjeringen som hadde rømt til London med hele gullbeholdningen for å vente på krigens slutt. Da denne regjeringen kom tilbake til makten etter krigen, ble 99 000 personer, inkludert Brochmann, fengslet for en rekke forskjellige upatriotiske handlinger; han hadde dristet seg til å trekke løven i halen og han måtte derfor bli straffet. På uforklarlig vis ble han løslatt etter bare noen få måneder og skrev deretter en bok om den skamløse rettssaken mot ham.

Brochmann hevder at kirkene er fulle

■ forts. neste side

Skal heterofile steines??

Dag Øistein Endsjø
Forfatter av boken «Sex og religion»

Skal heterofile som er utro steines? Eller skal de bare piskes? Koranen anbefaler pisking, men Muhammed krever steining, gjerne med pisking først. Gjentatte ganger har Islamsk Råd nektet å ta avstand fra henrettelse av homofile i land hvor dette skjer. I stedet har de spurt det europeiske fatwarådet hvorvidt det er i overensstemmelse med islam å henrette homofile. I sitt ønske om total ansvarsfraskrivelse nekter Islamsk Råd samtidig å sette saken inn i sin sammenheng. Hvis man først spør hva man skal gjøre med homoseksualitet ifølge islamske rettskilder, er det umulig å se dette uavhengig av andre former for sex. Om man drøfter dødsstraff for homoseksualitet, må man samtidig vurdere om ikke utro heterofile også skal henrettes. Man må dessuten drøfte hvordan man skal piske de som har heterosex før ekteskapet.

Koranen fordømmer klart en del former for sex. Både heterosex før ekteskapet og sex mellom menn fordømmes, selv om det er uklart hvordan dette skal straffes. Når det gjelder menn som har sex med menn, understrekes det at de skal slippe straff om de angrer oppriktig. Heteroutroskap er derimot adskillig verre og straffes med hundre piskeslag. I hadithene, vitnesbyrdene om hva Muhammed sa og gjorde, finner man at profeten er adskillig strengere enn Koranen. Ugifte personer som har heterosex skal piskes hundre ganger. Heteroutroskap og sex mellom menn skal straffes med døden. Men det er ikke nødvendigvis noen motsetning mellom profetens påbud og dét at det ikke står noe i Koranen om dødsstraff for slik sex. Muhammed knyttet kravet om dødsstraff for uriktig sex til Mosebøkene, siden disse ifølge islam

også representerer den guddommelige

tradisjon. Muhammed så selv til at en jødisk mann og kvinne som hadde vært utro ble steinet nettopp i overensstemmelse med Bibelen. Denne hendelsen beskrives av Omar, den senere kalifen: «Jeg var en av dem som steinet dem og jeg så hvordan han beskyttet henne med sin kropp ... lente seg over kvinnen for å beskytte henne mot steinene.»

Alle de muslimske landene som har dødsstraff for homosex, har samme straff for heterosex utenfor ekteskapet. I enkelte land behandles heteroutroskap strengere enn homosex, slik som Koranen foreskriver. Iran har offisielt ikke henrettet noen for homoseksualitet de siste årene. Det finnes allikevel tilfeller der det er uklart om homofile menn som er blitt utsatt for fiktive anklager for å dekke over at homoseksualitet var deres egentlige «forbrytelse». Iran er derimot helt klar på at de stadig henretter heterofile dømt for utroskap, senest i mars. Dette fikk også Jafar Kiani erfare i byen Aghche Kand i Nordøst-Iran. 5. juli 2007, da han fikk hendene bundet sammen bak på ryggen, for så bli begravd opp til livet. I denne stillingen, med overkroppen over bakken, ble han så steinet til døde med steiner som ikke var så små at de ikke gjorde skade, men heller ikke for store, så han ikke skulle dø for fort.

Noe annet Islamsk Råd glemmer, er at det ikke finnes noen straff for sex mellom kvinner, verken i Koranen eller ifølge Muhammed. Å spørre hvorvidt det skal være dødsstraff mot homoseksualitet som sådan, blir følgelig et lite aktuelt spørsmål utfra muslimske rettskilder. Sex mellom menn og sex mellom kvinner behandles konsekvent som to helt forskjellige ting i alle de relevante religiøse kildene. Spør man hvorfor Islamsk Råd og mange andre muslimer i dag allikevel sidestiller lesber og homser, får man nok til svar at dette har mer å

gjøre med kristen påvirkning enn med noe som helst innen islam. Kristendommen er den eneste av verdensreligionene som i utgangspunktet satte et likhetstegn for sex mellom menn og sex mellom kvinner.

DET ER ALLTID lettere å gå løs på minoriteter enn andre. Det er kanskje derfor Islamsk Råd bare har forsvart straffekravet for homoseksualitet, men ikke de tilsvarende reglene som innebærer at det store flertallet av Norges befolkning faktisk burde vært straffet for sin seksualitet. Islamsk Råd står allikevel sammen med en rekke andre innenfor mange religioner når de insisterer på at man skal følge de religiøse kildene, samtidig som disse kildene leses på en ganske så vilkårlig måte. Det er ikke mange som viser til at Jesus sier ingenting om homoseksualitet, mens han totalforbyr skilsmisse og fordømmer automatisk til helvete alle som bare ser med vellyst på en person av motsatt kjønn som de ikke er gift med. Selv om mange gjerne gjentar hvordan Mosebøkene fordømmer analsex mellom menn, er det på samme måte færre som fremhever kravet om dødsstraff for menstruasjonssex eller sex med mennesker av annen etnisitet. Islamsk Råds underlige vilkårlige lesning av kildene er i strid med all islamsk rettspraksis. Som alle andre troende står de allikevel fritt til å omdefinere sin religion som de selv måtte ønske. Men noen lang tradisjon representerer de ikke.

AT MANGE MUSLIMER ønsker å følge opp alle straffer anbefalt i tradisjonen er et faktum, men samtidig mener mange muslimer noe helt annet. Helt siden begynnelsen har islam lagt vekt på Guds barmhjertighet og islam som en barmhjertig religion. Store deler av islam har derfor ment at mange strenge straffer må sees helt bort fra, ikke minst i

forhold til samtykkende sex. Tradisjonelt har også toleransen for homofili i muslimske land vært adskillig større enn i kristne land helt frem til 1900-tallet. Mange muslimer i dag argumenterer like godt med at homofili er i full overensstemmelse med islam. Uansett hva Islamsk Råd måtte mene er den riktige muslimske holdningen til homosex eller annen sex utenfor heteroekteskapet, er det oppsiktsvekkende at de ikke lar det være opp til den enkelte borger å bestemme selv om hun eller han skal følge disse reglene. I stedet mener rådet altså at religionen har rett til å sette menneskerettighetene til side og at man kan bruke religion som grunn til å ta livet av folk om et regime skulle ønske det. Selv om de ikke krever dødsstraff for samtykkende sex i Norge i dag, innebærer toleransen for slik dødsstraff i andre land at det i prinsippet heller ikke er noe imot at dette også gjeninnføres i vårt land.

ISLAMSK RÅDS ANGREP mot menneskerettighetene rammer i siste instans allikevel mest dem selv. Når de mener menneskerettighetene er irrelevante, motarbeider de også det menneskerettslige vernet muslimer som minoritet og religiøse individer har rett på og behov for. Forholdet mellom sex og religion har alltid vært og vil alltid være flertydig. Selv religiøse ledere sier gjerne én ting og tolererer noe helt annet. I siste instans blir det opp til den enkelte, hver enkelt muslim, kristen, jøde, buddhist eller hindu, til selv å gjøre opp en mening om hvilken rolle sex spiller i det guddommelige univers. Og akkurat som man ikke kan tvinge noen av disse til å tro noe annet enn det de selv vil, kan heller ikke noen av disse påtvinge andre sin religiøse overbevisning eller kreve at de skal følge den.

Dansen rundt gullkalven

Brochmanns omskriving av Bergprekenen og lignelsen om kvinnen som ble tatt i hor, den fortapte sønn, Maria Magdalena og andre, for at vi skal anvende det i våre samfunn, er særlig briljant og overbevisende. Som i 1940-årene, er dagens situasjon en "Dans rundt gullkalven" der vi tolererer kriger, grenser, våpenhandel, massenes kamp for å overleve i en verden av ufattelig overflod hvor overfloden av åndelig og materiell rikdom er kapret av ledere som vi selv har skapt som våre moderne Gullkalver. Brochmanns forklaringer er talende, unike og sanne og viser hans autoritet. Det minner oss om at Kristus brakte sine fiender i stor forvirring med sannheten på en måte ingen hadde hørt før; selv tempelvokterne, som rapporterte tilbake til presteskapet som sendte dem for å spionere på Jesus, uttalte: "Aldri før har noe menneske snakket på denne måten!"

Viktig og provoserende

For kristne er dette en viktig bok. Brochmann tvinger oss til å se på oss selv i lyset av Kristi ord. Det er ikke overraskende at verden ikke er interessert i å lytte til dette budskapet og at Brochmann

ble sabotert, ignorert og avvist av statsmyndighetene og kirken.

Det har tatt 59 år for denne spesielle boken å nå et engelsktalende publikum. Dette er verken hans eneste eller siste bok, men del av en trilogi: "Bibelen og naturvitenskapen", "Kunsten å lese Bibelen" og "Kristus i samfunnet". De to andre vil forhåpentlig også bli oversatt.

Brochmann med sine erfaringer, sitt mot til å fortelle Sannheten til maktapparatet, sin dype forståelse, sin veltalenhet og sitt ønske om å følge Kristus i handling og ikke bare i ord, viser oss i siste instans en befalende men dog så ydmyk personlighet. Kristus-lik kan man kanskje si. Kristne som kjenner sin Bibel vil sette pris på det Brochmann har å si. Men vil de imidlertid være i stand til å seg selv gjennom hans øyne og fremdeles stemme for å følge verdens status quo med over 30 000 døde hver dag på grunn av sult?

Denne provoserende boken burde vært obligatorisk lesning for enhver moderne pilegrim på søken etter å bli "hel i Kristus".

TOG I TYVE

Heller ikke i denne tiårsperiode er det penger til ny tunnel i Drangsdalen. Så raske krengetog f år fortsatt snegle seg i 20kmt ner den rasfarlige strekningen. En slik fart hører ikke til i vårt århundre, heller ikke i de to forrige. Sjøl de minste smalsporlokomotivene TJALVE og RØSKVA i 1868 hadde toppfart 45kmt. Men verre enn sneglefarten er rasfaren. Tenk om det store raset går og jernbanen blir stengt i månedsvis. At et tog skulle bli tatt av raset tør jeg ikke engang tenke på.

Forlenget kryssespor på Ualand og ny veibru over jernbanen på Helleland er ikke framtidsrettet. Men når det ikke finns vilje til å bygge direktelinje søraustover fra Egersund til Heskestad må disse likevel prioriteres. Så togene fra Egersund må fortsette omveien nordover om Helleland.

For hundre år siden blei Bergensbanen bygget, et nasjonalt storverk.

Nå sier økonomene at det er farlig å bruke oljepengene innenlands. Det er viktigere å tape pengene på utenlandske børser. Jeg kan nesten ikke tro det er sant. Men jeg har hørt at de pengene som er tapt allerede kunne vært nok til å bygge ti Bergensbaner. Og hva har vi fått istedet, ingenting.

Vi må jo glede oss over at samferdselsbevilgningene øker i år, men det er for lite etter mange års forsømmelser. Men det er vel viktigere å investere i Ødeleggelse av regnskogene og ulovlige bosetninger i Israel.

Johannes Østvold

Folkets hus i Kristiansund, 1. mai 2009:

Tale til Spaniakjemperne

Av Ingar Knudtsen

Det er i år 70 år siden den spanske borgerkrigen formelt var over. 1. april 1939 holdt General Francisco Franco en radiotale til den spanske nasjon der han erklærte at det han kalte "Den Røde Armé" var beseiret.

Det var imidlertid ikke bare begynnelsen på en langvarig terror, med tortur og henrettelser mot fascismens motstandere i Spania, det var også begynnelsen på en motstandskamp som skulle komme til å vare helt til Francos død.

Solturismens falske fasade var det som møtte norske turister mens det foregikk en undergrunnskrig mot Spanias brutale politimakt og mot militære mål, der de siste geriljakrigrerne kom ut av skjulestedene sine i byene og ned fra fjellene først etter Francos død.

I 2002 erklærte det spanske parlamentet Francos militærkupp mot den spanske republikken som illegalt.1

Det ble også satt ned en komite som skulle se på skjebnen til Franco-fascismens ofre både under og etter borgerkrigen.

Gode intensjoner til tross har likevel arbeidet med å skrive om historia, finne ofre og rehabilitere forfulgte og fengslete anti-fascister også blitt aktivt motarbeidet, og arbeidet er på langt nær fullført.

Ikke minst har skylda vært hard å svelge for den katolske kirka i Spania, som både under og etter borgerkrigen var en av Francos sterkeste støttespillere og en

aktiv og ivrig deltager i undertrykkinga av det spanske folket.

Utallige ofre for terroren har i ettertid vitnet om prestenes medvirkning og deres irettesettende ondskap ikke minst i møte med familiene til ofrene for fascistenes tortur og henrettelser. De henrettede hadde ifølge prestskapet bare fått det de fortjente og var nå der de skulle være – i Helvete.

Det vi må spørre oss om, er hvorfor verden så glatt godtok eksistensen av Franco-regimet etter at den tyske og italienske fascismen var overvunnet?

Politikere og næringsliv som var skjønt enige om hvor forferdelig kommunismen i Sovjet var, hadde få eller ingen problemer med å både handle med og samarbeide med det fascistiske Spania.

Under den annen verdenskrig ventet spanjolene i spenning mens krigen gikk mot slutten og de alliertes seier nærmet seg. I tro på at den neste fascistene som ville få det han fortjente ville være Franco.

De ventet ikke bare forgjeves, de fikk erfare hvordan Franco-Spania stilltiende under den kalde krigen både økonomisk og politisk ble invitert inn i det gode selskap som den gode anti-kommunisten han var.

Hvor fjernt var ikke det fra de rundt 250 til 300 nordmenn som reiste til Spania for å kjempe mot fascismen! Som så faren og som kanskje ante hva som kunne og skulle skje dersom fascisme og nazisme ikke ble stanset. Og det var på Spanias jord at den første store sjansen til å stanse den kom.

Hvor fjernt også fra det norske folks engasjement under borgerkrigen da det ble startet en stor solidaritetsaksjon for den spanske republikken og det ble samlet inn ikke bare to millioner kroner, en enorm sum etter datidas målestokk, men også mengder av medisiner, mat og klær. Ingen annen nasjon ga så mye pr. innbygger!

Spaniahjelpen ble forløperen til det som senere ble Norsk Folkehjelp.

De vestlige demokratiske regjeringenes ikke-innbladingspolitikk i forhold til Spania står som en skamplett i historia, og det er kanskje dette som har gjort at så mange også i vårt land slett ikke har likt å snakke verken om forbudet mot å dra til Spania for å kjempe i borgerkrigen eller tausheten omkring de som gjorde det da de kom tilbake.

Men Norge som nasjon var etter krigen i 1945 samtidig internasjonalt sett på som en av Spanias verste politiske fiender i Vesten, blant annet i Franco-diktaturets forsøk på å få Spania inn i NATO, noe mange andre land jo ivret sterkt for.

Ei hovedårsak til den norske skepsisen til å hente Spania inn i den vestlige varmen var utvilsomt den sterke og vedvarende motstanden mot diktaturet i Spania i hele den norske arbeiderbevegelsen.

I avskjedstalen sin i Barcelona til de frivillige som hadde kjempet på republikkens side i kampen mot fascistene sa Dolores Ibaruri:

"Kamerater i den Internasjonale Brigade. Dere er historie, dere er legende. Vi kommer ikke til å glemme dere. Når fredens oliventre igjen blomstrer, kran-

(Foto: © Gerd Knudtsen, 2009.)

set med bladene av den spanske republikkens seier – kom tilbake til oss!"

Hun visste nok ikke da at foran Spania lå det så mange år med diktatur og undertrykking at de fleste av de som kjempet på republikkens side i kampen ikke lenge var i live da demokratiske friheter endelig ble innført i Spania etter Francos død.

I Spania i 1997 tok jeg kontakt med fagorganisasjonen CGT fordi vi ønsket å besøke gravene til de falne i borgerkrigen på kirkegården i Barcelona. Den internasjonale sekretæren Angel Bosqued kjørte oss velvillig til kirkegården og viste oss rundt til mange gravsteiner og monumenter som bar inskripsjoner som viste at de som lå der hadde kjempet og dødd for republikkens sak. Deriblant også utenlandske frivillige.

Alt virket velholdt og ryddig og mange steder lå det friske blomster på gravene. Et nytt stort monument var

dessuten viet alle utlendinger som hadde kjempet mot fascistene under borgerkrigen.

Bare tre steder i Norge står det derimot noen form for minnesmerke over Spaniakjemperne. Det ene av dem ser vi bak oss her, på Folkets Hus i Kristiansund!

Det skal vi være stolte av og ta vare på. For om 1. mai er en dag da vi hyller arbeiderbevegelsens store kvinner og menn, så vil disse to, Nils Ersnes og Johan Åsgård på denne dagen stå som representanter for det engasjement og den rettferdighetssans som får vanlige mennesker til å våkne, og om nødvendig med livet som innsats kjempe for den sak og den ideologi som djupest sett forener alle i arbeiderbevegelsen:

Rettferdighet og solidaritet i kampen mot urett hvor enn i verden den måtte finnes!

Kor endar ferda vår...?

Av Armand Edgar Nyhus.

Kor endar ferda vår på jordkloten?
Atombombene blei nytta mot Hiroshima og Nagasaki dei vart eit eksperiment på kynismen sitt alter og vi har ikkje medkjensle for andre enn oss sjølve no for tida

Vi trur på pengedyrkinga og krigar i andre land for gullkalven vår Kapitalismen krev konflikt og krig for å fungere han må ha avsetnad for den store våpenindustrien.

Frigjeraren Kristus er framleis nagla til korset medan blodet renn frå sår menneskja dveler ved. Det rensar oss framleis for synd vi gjer i vår umedvetne tilstand – det er den tillærte trua og verda hastar mot ragnarok.

Skatteetaten

Selvangivelse

Hvor mange penger har du?

kr

Hvor og når kan vi komme og hente dem?

sted og dato

Underskrift

Det lønnsomme prisfalls vei

Eksempel på dekapitalistisk finanspolitikk.

(utdrag fra Innføring i Logokratiet, bind 2)

Av G. E. Bonde.

(Innsendt av Armand E. Nyhus)

Grunnleggende kollektiv avtale.

Under henvisning til det som før er sagt vil vi da tenke oss, at Samfunnspartiets nyorientering er vidt utbredt i folket (det siktes her til Samfundspartiet fra 1930-tallets Norge, red. anm.), og at stillingen i Stortinget er den, at en regjering under medvirken av Samfunnspartiet og f. eks. Arbeiderpartiet kan innby representanter for alle grener av norsk næringsliv - arbeidere og arbeidsgivere - til et fellesmøte med representanter for Storting og kommuner til forhandling om finansiell avlastning. I dette møte tilbyr Regjeringen skattelettelse, direkte og indirekte, fortrinnsvis i de grener av næringslivet hvor sådan lettelse vil være mest påkrevet og av størst vital betydning og formålstjenlig rekkevidde, og på følgende nærmere avtalte betingelser:

1. Enhver bedrift, som får lettelse i skatt, avgift eller toll, skal omsette denne i tilsvarende prisfall på sin produksjon

beregnet etter det beløp lettelsen utgjør pr produksjonsenhet av fjorårets omsetningskvantum. Den økede etterspørsel som oppstår med prisfallet, skal bare kunne møtes med produksjonsøkning eller med ny produksjon i nye bedrifter, som i sin tur deltar i den finansielle avlastning, når betingelsene herfor foreligger også for dem - dvs. etterhånden som omkostningsnivået synker.

2. Synkende prisnivå betyr voksende valuta, og med denne senkes diskontoen suksessivt ned til et visst lavmål, som antagelig ikke kan underskrides. Dermed synker gjeldsutgiftene både privat og offentlig, og passiv kapital - gjeldskapitalen - avlastes til plassering av produktiv virksomhet.

3. Til å begynne med røres ikke ved lønningene. Men med de synkende leveomkostninger nedreguleres også disse med tilsvarende fortsatt prisfall og produksjonsøkning, slik at leveomkostningene alltid synker foran lønningene, og levestandarden dermed holdes fortsatt stigende.

4. Heller ikke reguleres i første omgang de offentlige budsjetter, idet krisetiltakene blir stående, inntil de kan avvikles med den voksende produksjon. Dermed kommer statsbudsjettet i et foreløpig underskudd med et beløp som den finansielle avlastning starter med,

og statens skattekrav vil ikke ytterligere kunne reduseres, før dette underskudd er likvidert med synkende statsutgifter.

5. Kommunebudsjettene derimot vil straks kunne omsette alle finansielle lettelse (på forsorg, renter og lønninger) i nye skattelettelse til fortsatt avlastning på næringslivets omkostninger.

Med en slik ordnet finansiell avlastning vil ingen tape, men alle oppnå reale fordeler. Bedriftene tilpliktes ikke å redusere sine salgspriser mer enn med de direkte lettelse de får ved reduksjon av skatter, renter og lønninger. For øvrig vil de ha direkte fortjeneste, dels av sitt økede salg og sine billigere gjensidige innkjøp av produksjonsmaterieell under stadig fortsatt prisfall på innenlandsk produksjon, og dels av sin styrkede stilling som kjøper og selger på utenlandske markeder i kraft av valutamessig konkurranseedyktighet.

For uten å dumpe sine priser utenlands under synkende innenlandske prisnivå vil eksporten likevel kunne operere med billigsalg på verdensmarkedet til tross for høy valuta, og importen samtidig med billigkjøp i kraft av stigende valuta. Når dette synes å stride mot ortodoks sosialøkonomikk (hvilket ikke betyr så meget), så er det fordi denne ikke er vant til å regne med valutastigning som følge av innenlandsk prisfall, men bare som årsak til det, og da er det riktig at høy va-

luta er en handelspolitisk hindring, som skaper vanskeligheter for eksporten. Kreditorne vil tjene på kronestigningen, mer enn de taper på diskontosenkningen.

Arbeidere og funksjonærer vil tjene på prisfallet, mer enn de taper på lønnsreduksjoner. De offentlige budsjetter vil reduseres på stadig voksende produksjonsbasis. Alle utgifter vil synke, og alle inntekter stige. En permanent konjunktur vil åpne seg for alt næringsliv - en senkning i den pengemessige dekning, som ikke vil lukke seg igjen med prisstigning, slik som det alltid før har vært konjunktorenes skjebne, men stadig holdes åpen for produksjonens strøm.

Nyorienteringsbevegelsen (en av de største tabuer i Norgeshistorien)

Livets strøm åpenbarer oss for tiden mennesket som sin foreløpig høyeste skapelse. Vi går mot en fremtid som det i dag er umulig å forutsi.

For når vi ser oss tilbake til vår dyriske fortid, fra stjernestøv, til planteriket, krypdyr, via pattedyr til mennesket, hvor disse våre forfedre i hundrer av millioner år har kunnet utvikle seg til det tenkende menneske i dag.

Vi må erkjenne at vi fremdeles står ved bevissthetens og tankelivets begynnelse (og som samfunnsforskeren Dybwad Brochmann peker på i sine bøker) og alt som menneskene hittil har utrettet, bare er et varsel om hva som senere kan skapes. Vi ser at utviklingen foregår med økende hastighet, både i positiv og negativ retning.

Denne prosess er ennå knapt kommet lenger enn til sin begynnelse. Men vi ser også at det sosiale, og politiske økonomiske system i dag er en anakronisme, og ikke i takt med den skapende utvikling, og som skaper de konflikter vi har i dag på det økonomiske og politiske område, og med religiøse og etniske konflikter.

Nyorienteringens påvisninger har ikke blitt hørt på, og har vært sabotert, fullstendig fortiet, og oversett i den offisielle debatt og nektet spalteplass i norsk presse, helt opp til våre dager.

Derfor er det få yngre mennesker som

vet om dette i dag.

Brochmanns påvisninger kom i strid med kirken, det sosiale, politiske og kapitalistiske system vi har i dag.

Da en gruppe mennesker i Norge på frivillig basis bekostet en del av Nyorienteringens litteratur, tilbudt gratis til de fleste biblioteker, var det mange som takket nei. Andre gjemte bøkene unna etter først å ha takket ja.

Hva er det for farlige uønskede standpunkter for systemet som omhandles i disse bøkene slik at de er så vanskelig tilgjengelig for allmennheten?

Hva er så Nyorienteringen? Det er de epokegjørende påvisninger Brochmann, sammen med en del andre forskere kom frem til.

Nemlig at samfunnslivet følger autonome lover. Menneskene kan gi så mange "besluttede" lover de vil. Bakom de menneskelige lover ligger livets og samfunnslivets universelle lover, som må adlydes. Derfor gjelder det å utforske og bli klar over disse autonome livslover, for at vi kan innrette oss i overensstemmelse med dem.

Derfor hjelper det ikke, å beslutte, og mene, og politisk beslutte slik politikere gjør i dag.

Vi ser bare at problemene forsterker seg.

De fleste av dagens politikere har liten forståelse av den objektive virkeligheten

de lever i. Hva er forresten en politiker?. Hvis en tar for seg den enkeltes bakgrunn, vil en se at de aller fleste er middelmådige i det sivile yrke de har, om de i det hele tatt har vært ute i arbeidslivet. Hva er det vi ser? Jo, vi ser de såkalte politikere opptre i TV, og andre steder i rene klovneroller. Så det er ikke merkelig folk mister tilliten til dem. Hva er det vi ser i samfunnet i dag? Utro tjenere svindler for millioner i det private som det kommunale, og statlige. Spille-galskapen gjør mange til gjeldsslaver; en del firmaer flytter ut til land som gir mest profitt; og kaster mange ut i arbeidsløshet; i dag gjelder profitten mer enn menneskeverdet.

Man prøver i dag og omgå de biologiske realiteter med å benekte den kjensgjerning at samfunnet er grunnet på de to halvceller kvinne og mann. Man prøver i dag å løpe vekk og ikke ta ansvar for sine handlinger. Ja, selv i mors liv er ikke livet sikkert i dag, og når det ikke er det hvor vil det da være sikkert.

I dag "styres" samfunnet etter politiske og subjektive ideer et vitenskapelig ledet samfunn har ikke vært prøvd.

Det samfunn vi har i dag, økonomisk-politisk, er et sosialt rudiment. Det vi må arbeide henimot er "socitas - cometa" et fullstendig samfunn. Vi må ta vår viten fra den objektive virkeligheten, fra livet selv på alle områder, det nytter ikke å tro

og politisk beslutte eller mene. Vi vet mange politikere ofrer tid og krefter i politisk arbeide. Men livet er objektiv virkelighet, ikke tro og drømmeliv. Mange skriver til og med programmer som de forskjellige partiene tror og mener de kan "styre" samfunnslivet etter.

Dette viser at det er den ubeviste, ukontrollerte fantasi og forestillingsevne som dirigerer våre politikeres syn på samfunnslivet. Sannhetens lover besluttes ikke. De søkes, finnes og erkjennes.

I dag er skoleverket lagt opp slik at man går ut fra at alle mennesker er like. Men alle som ser, tenker og hører etter, vet at så ikke er tilfelle. Myndighetene motarbeider friskolene på alle måter.

Menneskene er ikke like, men likeverdige.

Nyorienteringen (det alternative samfunn) peker på at en må ha 100 % viten om samfunnet for at det kan fungere harmonisk.

MERK: Alt som beror på uvirkelighet og sansebedrag har alltid i historien utryddet seg selv.

A.W.J.

Samfunn 22.05.2009

Siv Jensen og Fremskrittspartiet endelig ut av skapet

Siv Jensen og Fremskrittspartiet vil tillate Norge å bruke private sikkerhetsstyrer under militære operasjoner i utlandet. Det er fremskritt - for de som dreper for pengenes skyld. Privatisering av landets forsvar er det endelig forrederiet mot et lands integritet.

Av Mike Cechanowics

Nyhetsspeilet.no

I mitt tidligere innlegg om privatisering av våre infrastruktur, beskriver jeg hvordan landets ressurser og infrastrukturer gradvis blir solgt til private slik at deres agenda skifter fra det å tjene befolkningen, til det å tjene penger på befolknings avhengighet. Forsvars- infrastrukturen i et hvert land rangerer vel som den høyeste og mest betydningsfull av sikkerhetssystemer og dermed den som krever absolutt høyeste grad av lojalitet og integritet. Når soldatene i fremtiden skal sverge ed til gods og gull frem for landet de representerer, da ser vi umiddelbare problemer på horisonten.

Når Siv Jensen har blitt en av de inviterte til Bilderburger

konferansen i 2006, kan det åpenbart se ut som om hun begår brudd på sin integritet som politiker også her. La oss se litt på norsk lov - Grunnloven § 1 sier:

“Kongeriget Norge er et frit, uafhængigt og udeleligt Rige. Dets Regjeringsform er indskrænket og arvelig monarkisk.”

Straffeloven §83 sier:

“Den som rettsstridig søger at bevirke eller at medvirke til, at Norge eller nogen del av riget bringes under fremmed herredømme eller innlemmes i anden stat, eller at nogen del av riget løsrives, straffes med hefte i minst 8 år eller med fengsel fra 8 år inntil 21 år”.

Det er nå en ting å bidra til at Norge mister sin integritet ved å søke å innlemme landet inn i EU eller EØS - selv om dette også er rettsstridig. Det er en annen ting å delta på hemmelige møter med en verdenselite som Bilderberger klanen der hele innholdet i møtet er strengt hemmelig. Vi vet at de har en

agenda om globalisering og vi vet at jo flere av et lands politikere som deltar på deres møter, desto mer er det Bilderbergerne som bestemmer.

Det er, Siv, ikke innenfor din politisk mandat å gi fra deg vår suverenitet til Bilderbergergruppen. En ting er helt sikkert med disse to sakene. Fremskrittspartiet står ikke for fremskritt for det norske folk - partiet står for fremskritt av den globale “New World Order” som forherliger penger fremfor noe annet. Privatisering av forsvaret passer godt inn i resten av Bilderberger-agendaen.

Den nærmeste vi har som er et godt eksempel på en privatisert gruppe med soldater er fra Blackwater. Disse har nylig blitt sparket ut av Irak fordi de hevder seg over alle lover og dreper sivile. Du kan også se deres kjøre og drepe teknikker på YouTube på Internett. Det er ikke rart at Irak vil ha USA ut av deres land. Krig er noe av det mest barbarisk et land kan involvere seg med, slik jeg ser det. Når vi vet at de aller fleste

kriger drives for økonomisk vinning basert på falsk propaganda, falsk flagg terror, kontroll over råvarer og ressurser er det vanskelig nok å be sivile mennesker være lojale patrioter ot gi sitt liv for å tjene sitt land og slåss for den.

Nå går Siv rett ut og sier at det enklest er å la gutta som dreper for profitt gjøre jobben - fordi det er profitt vi alle er ute etter - ikke sant?

Unnskyldningen om at proffe soldater er bedre trent holder ikke mål. Proffe soldater, om de skal beskytte sine arbeidsplasser, er med på å gjøre krig til enda mer en big business. Hele ideen utarmer landets prinsipiell integritet ved å ty til soldater som dreper rett og slett for pengenes skyld. Her gjelder et veldig viktig prinsipp - mennesker handler slik som de blir belønnet. Dersom vi endrer krigsmaskineriet slik at de blir betalt for å krige, vil vi få kriger så det holder. Hvem er det fremskritt for?

BERTRAM D. BROCHMANN – den store sosial- reformatoren i Norge

Bertram Dybwad Brochmann (1881-1956) var prestesønn og utdannet gartner. Han reiste land og strand rundt og prekte om en ny samfunnslære. En lære som talte Staten og Kirken midt i mot.

For Brochmann var statsmakt, pengemakt og religion menneskehetens nye avguder. Disse molokene som han kaller dem, knebler friheten og folket. Brochmann bygger sin nye samfunnslære på en radikal forståelse av Kristus og evangeliene.

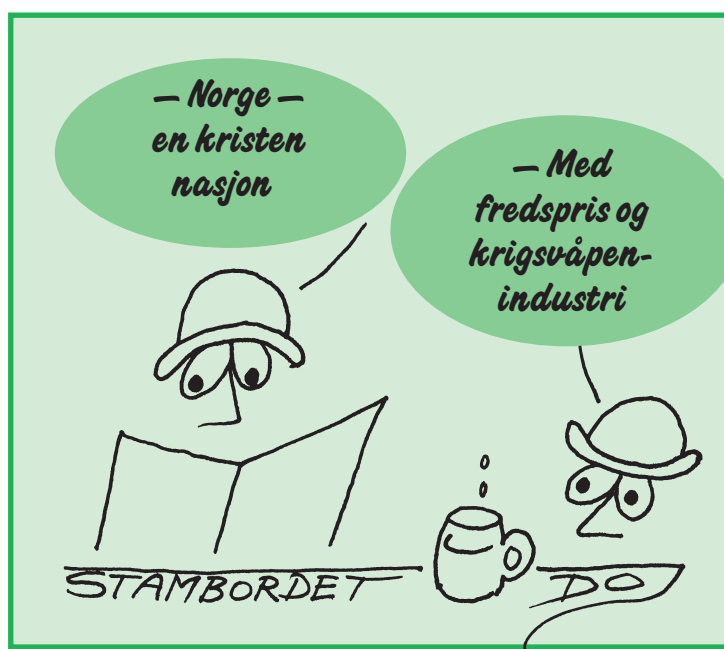
Brochmann innførte i sin samfunnslære begreper som "to slags fantasi" (den ukontrollerte og den kontrollerte) og "to slags virkelighet" (den objektive skapt av Gud og den relative skapt av mennesker). Gjennom 40 år utga han mer enn 40 bøker om sin nye samfunnslære. Det vakte stor oppsikt da han i sitt åpne brev til Adolf Hitler i 1937 gir uttrykk for at Hitlers undergang er viss, hvis han fortsetter å følge det makt- og voldsprinsipp han hadde slått inn på. Brochmann hadde dessuten også hjulpet den jødiske Helene Harand i hennes kamp mot Hitlers jødeforfølgelser, og han hadde holdt offentlig foredrag om dette i Wien. Brochmann var derfor uønsket i Berlin.

Så bryter 2. verdenskrig ut, og noen måneder senere står tyskerne etter et kappløp med engelskmennene som okkuperer Norge, mens Konge og Regjering rømmer til England med gullbeholdningen og lar folket i stikken. Om dette sier Brochmann sin hjertens mening i et radioforedrag i juli 1940 - mer enn en måned etter at krigstilstanden mellom Norge og Tyskland var opphørt ved den norske hærs kapitulasjon, og okkupasjonstilstand var inntrådt. Han angriper også Englands kyniske holdning overfor Norge. Hensikten med Brochmanns radioforedrag var for det første å motarbeide Quisling, dernest å fremheve Hitlers riktige økonomi-politikk mot plutokratiet. Dette for å komme på talefot med okkupantene som han hadde tett inn på livet, og for med det å skjeme sine tilhengere i Norge. Han var den første politiker som tok Jesu budskap om å "elske sine fiender" og ikke bare gå én mil med dem, men to, alvorlig. For dette ble Brochmann etter krigens slutt tiltalt og dømt ved det "rettsoppgjør" som av den tilbakevendte Regjering ble iscenesatt overfor 99.000 nordmenn. Brochmann tok som de tusenvis av andre sin fengselsstraff som et utslag av den politiske forfølgelse han var utsatt for. Av ukjente årsaker ble han brått sluppet ut av arrest etter knapt 6 måneders soning.

I sin bok "Til mentalundersøkelse" (1947) beskriver han dette årelange marerittet som norske myndigheter utsatte ham for. "Rettsaken mot B.D.B." (1947) viser i sin fulle bredde hvor parodisk det hele var.

Wulfmorgenthaler.

Samfunnsliv

Ekspedisjon
6150 ØRSTA

Abonnement i hele Norden
Kr. 500,- pr år
kr. 250,- pr halvår

Annonsepris kr. 4,- pr mm
I. side kr. 4,50 pr mm

Abonnement kan tegnes
ved poststedene eller
direkte i ekspedisjonen

Sats og trykk:
Møre-Nytt, Ørsta